

LASKUVARJOURHEILU

Nr. 3 1982 vol. 6.vuosikerta

mk 10,50

finnish magazine of sport parachuting

Kuljetusongelmiinne Hughes monikäyttöhelikopterit Hughes 500 D

Hughes 500 D suihkuhelikopteri soveltuu mm. henkilö- ja tavarankuljetustehtäviin, koulutukseen, valvontaan, tarkastuslentoihin, etsintään, ilmakuvaukseen, pelastustehtäviin sekä ruiskutus- ja lannoitustehtäviin.

Hughes 500 D tekniset tiedot .

Paikkaluku 5 - 7 henkilöä
Suurin nopeus meren pinnassa 280 km/h
Matkanopeus 260 km/h
Lentotalakikorkuus maaväkutuksessa 6000 m
Lakikorkeus yli 6000 m
Kohoamisnopeus meren pinnassa 900 m/min
Suurin lentomatkä 550 km ilman polttoainereserviä
Suurin lentopaino 1360 kg (ulkopuolisella kuormalla 1600 kg)
Tyhjipaino 630 kg
Hyötykuorma 730 kg (ulkopuolisena kuormana 1000 kg max.)

Maahantuoja

Oy SCAN-AUTO Ab

SUUREN YHTIÖN SUURET TAVARAMERKIT

ARKLONE

GENKLENE

PERKLONE

Arcton

BCF

MONNEX

SUOMESSA:

Suomen ICI Osakeyhtiö

PL 678

00101 HELSINKI 10

puh. (90) 585 500

TROLLVEGGEN 1982

ja kieltolaki

Kirjoitettaessa näitä rivejä on vuosi 1982 Trollveggenillä kulunut suhteellisen rauhallisissa merkeissä ilman onnettomuuksia.

Hyppymäärissä on edellisvuoteen verrattuna tapahtunut vain väheisiä muutoksia (n. -20%).

Liittojen asettamat rajoitukset ja kiellot eivät tunnu purevan. Hyppääminen on saanut uuden piirteen. Nyt hypätään salaa kaikkea julkisuutta välttämällä. Viiden Euroopan maan liitot ovat kieltäneet jäseniltään hypyt vuorelta erottamisen uhalla.

Toimenpiteisiin on ryhdytty ainoastaan yhden Norjalaisen hyppääjän kohdalla joka erotettiin liitosta hypätyään uudelta vuorelta keski Norjassa. Kyseinen hyppääjä ei edes yrittänyt välttää julkisuutta koska omisti amerikkalaisen lupakirjan jonka menettämisestä ei ole pelkoa.

Myös suomalaiset vierailivat vuorella melko ahderasti. Hypyt saivat tiedotusvälineissä osakseen positiivista julkisuutta.

Suomalaiset ilmoittivat hyppyaikestaan etukäteen paikalliselle poliisiviranomaisille joka lupautui myös seuraamaan hyppyä.

Farssimaisia piirteitä hyppääminen sai vasta Norja liiton lähetettyä Suomen Ilmailuliitolle uhkavaatimuksen. Kyseinen liitto vaati Ilmailuliitolta pikaisia toimia suomalaisten vuorihyppytoiminnan estämiseksi uhaten muussa tapauksessa estää PM-joukkueemme osallistumisen mestaruuskisoihin Norjassa.

Kirjeeseen kuului myös muita vaatimuksia sekä erinäinen joukko asiattomuksia sekä selviä asiavirheitä.

Liittomme virallinen vastaus oli kiitettävää kyllä ripeä ja selvä. Vaatimukset ja niiden kytkeminen PM-joukkueen osallistumiseen todettiin ykskantaan selväksi kiristykseksi jo myös saatettiin Norjan liiton tietoon.

Myös muut kirjelmän kohdat käsiteltiin. Kyseinen kirjeenvaihto liittojen välillä on mielenkiintoista luettavaa joskaan ei mitenkään mieltä ylentävää. On hämmästyttävää että nüinkin suuren ilmailumaan kuin Norja paikallinen liitto sortuu ns. alaprofiiliin ja epämääräisiin keinoihin. Ja tämä kaikki tapahtuu samaan aikaan kun Norjalaiset itse hyppäävät omalta vuoreltaan liiton pystymättä toimintaa estämään. Suomalaiset eivät suinkaan ole olleet enemmistönä tämänkään kesän vuorihypyissä. Ainoa ero on että suomalaiset eivät suorita hyppyään salaa vaan avoimesti kaiken kansan nähden. Suomalaisten hypyistä Norjan lehdistössä olleet jutut ovat kyllä pääosiltaan olleet positiivisia ja hyvää PR:ää myös muulle hyppäämiselle.

Valittamisen aihetta ei pitäisi olla etenkin kun onnettomuuksilta on välttytty. Ehkä hyppääjätkin ovat tulleet varovaisemmiksi ja ottavat hypyt vakavasti. Leikkijät ovat toivottavasti karsiutuneet pois.

Toivottavasti Norjan liitto pystyy pian tekemään tilanteesta järkevät johtopäätökset ja kumoamaan tehottoman kiellon.

Toiminta vuorella on saatava organisoituneeseen muotoon tavalla tai toisella muuten hukka perii.

Jos hyppääjillä on kaksi vaihtoehtoa hypätä "laillisesti" tai "laittomasti" valitsee jokainen hyppääjä varmasti sen "laillisen" vaihtoehdon. "Laillinen" hyppääminen olisi ainakin helpompi valvoa ja tehdä turvallisuusmääräyksiä.

Ei voi lopuksi muuta kuin todeta että vuorihypyt ovat tulleet jäädäkseen haluttiinpa niitä tai ei. Aina tulee olemaan joukko hyppääjiä jotka tulevat hyppäämään kaikesta huolimatta. Kuka kertoisi tämän Norjan liitolle säästäisi paljon aikaa, vaivaa, päänsärkyä ja kirjepaperia.

Kieltolaille kieltolain kohtalo.

Jorma Öster

Aforismi:

Ihminen kompastuu aika ajoin totuuteen, mutta useimmiten hän nousee ylös ja jatkaa matkaansa

JULKAISIJA
PUBLISHER:
SUOMEN
LASKUVARJOKERHO RY.
HELSINKI—MALMI
LENTOASEMA
00700 HELSINKI 70
FINLAND
PUH. TEL. 90-378 827

PÄÄTOIMITTAJA
EDITOR-IN-CHIEF:
Jorma Öster
Suursuontie 21
00630 HELSINKI 63
Puh. Tel. 90-740 021

ALUEAVUSTAJAT:
MIKKO HAMUNEN, Tampere
Puh. 931-26 812 (koti)
931-26 810 (työ)

ANTTI KAUSALAINEN, Urti
Puh. 951-60 381 (koti)
951-16 909 (työ)

EERO KAUSALAINEN, S.I.L.
Puh. 90-333 253 (koti)
90-378 077 (työ)

ARTO MATTILA, Turku
Puh. 921-771 192 (koti)
921- 24 616 (työ)

JUHA SARKKINEN, Oulu
Puh. 981-17 155 (koti)
— (työ)

RISTO TAHVANAINEN, Imatra
Puh. 954-37 110 (koti)
954-21 199 (työ)

KEN QUEST, England

ILMOITUKSET: KSET:
Henry Wallenius
Puh. Tel. 90-355 303

TAITTO JA VALMISTUS
LAY-OUT & PASTE UP:
ARTO MATTILA

TOIMITUKSEN OSOITE
EDITORIAL ADDRESS:
LASKUVARJOURHEILU
PL 653
SF-00101 HELSINKI 10
PS TILI NO: 427602-1

IRTONUMERO 10,50 mk
TILAUSHINTA 40,00 mk
NELJÄ NUMEROA VUODESSA

YEARLY SUBSCRIPTION
(AIRMAIL) 16 USD
PUBLISHED FOUR TIMES
A YEAR

LASKUVARJOURHEILU-lehti on riippumaton laskuvarjoalan julkaisu. Lehti ottaa mielellään julkaistavaksi lukijoiden juttuja, piirroksia ja valokuvia. Materiaali palautetaan lehden ilmestyttyä. Julkaisupalkkiota ei valitettavasti voida maksaa. Kansikuviiksi tarkoitettujen kuvien tulee olla värikuultokuvia (dia), sisäisiville tarkoitettujen mieluiten mustavalkoisia paperikuvia. Toimitus ei vastaa artikkeleissa esitetyistä mielipiteistä, vaan jokaisesta artikkelista vastaa kirjoittaja itse.

LASKUVARJOURHEILUN sisältöä saa lainata mikäli lähde mainitaan, ellei artikkelin yhteydessä ole toisin mainittu. Kokonaisten artikkelien lainaamisesta on sovittava julkaisijan kanssa erikseen. LASKUVARJOURHEILU is the Finnish parachuting Magazine. The publisher assumes no responsibility for the views expressed in submitted material. All rights reserved. Articles may be reprinted in all parachuting magazines if the source is mentioned.

Utin CRW- & RW-LEIRI

27. – 29.8. pidettiin Utissa CRW- & -leiri. Paikalla oli uttilaisten lisäksi n. 30 hyppääjää kahdeksasta eri kerhosta. Kouluttajina toimivat lähinnä Toukosen Tero ja Vuorion Jarkki. Kohtalaisten kelien ja kahden hyppykoneen (C-182, C206) avulla hyppyjä kertyi viikonvaihteen aikana n. 170.

Jengiä alkoi valua Uttiin perjantai-iltana. Myös kansallisosialisteihin liittynyt para-pappa Ora saapui paikalle kamera taskussa ja reppu täynnä eväitä toivoen pääsevänsä mässäilemään varavarjokeikoilla. Perjantaina ei hypätty mutta sauna oli kuumana ja sen jälkeen suuntana oli Päämaja.

Lauantai-aamu valkeni kaikille ennemmin tai myöhemmin. Hyppääminen päästiin kuitenkin aloittamaan vasta kymmenen maissa. Kaikki otettiin videolle ja valmentajat korjasivat virheitä sekä opettivat uutta. Myös vapauden veistoksemme, P.Ora sai sen, mitä oli tullut hakemaan. Tuplakatovi ja kaikki filmille. Pekan sadistinen nauru on kuultavana Utin videoista kohtuutonta korvausta vastaan. Vahingonilo paras ilo! On kuitenkin otettava huomioon, että tämä jäi ainoaksi CRW:n yhteydessä sattuneeksi vaaratilanteeksi ja suurin osa hyppääjistä oli lähes ensimmäistä kertaa tekemisissä CRW:n kanssa. Illalla hypättiin myös 10 miehen RW-yritys, joka oli vähällä onnistua mutta muutama väärinkäsitys sotki hieman kuvioita. Päättiin yrittää seuraavana päivänä uudestaan. Tämä oli myös Rantalaisen Marin 1000:s hyppy. Onnea Imatralle! Sitten vuorossa olikin taas sauna ja tietysti Päämaja.

Sunnuntai-aamu oli suurinpiirtein samanlainen kuin lauantai-aamukin. Hyppytoimintaa kesti n. puoli yhteen asti, jolloin kasaannuimme tunniksi pihalle seuraamaan armeijan Fokker-booiesoja. Ohjelmassa oli hyppyjä "kovaa ja korkeelta", tällä välin paikalle oli saapunut lisää helsinkiläisiä. Myös itse Kausalaisen Eero oli eksynyt Utin kentälle. Katseltuaan vidolta Jonnan ja Petrin lauantaista painiskelua Eero ajatteli, että rohkea rotan syö ja niinpä Eeron ensimmäisen CRW-hypyn tuloksena oli kuuden torni. Myös eilinen RW-yritys uusittiin. Yhdeksän kuva oli nopeasti kasassa ja kymmeneskin kävi koskettamassa sitä mutta hätäillä liikaa eikä päässyt siihen. Sitten alkoikin olla jo ilta käsillä ja porukat alkoivat suunnistaa kotia kohti. Illan hämärtyessä hypättiin vielä kahdeksan CRW-yritys, jonka lopputulokseksi jäi viiden torni.

Leirin järjestelypuoli toimi mainiosti. Oli puffettia, videota, saunaa, grilliä

ym. Uttia parempaa paikkaa tällaisen leirin järjestämiseen tuskin toistaiseksi muualta Suomesta löytyykään. Huonona puolena oli välillä esiintynyt hierominen. Seuraavalla kerralla on syytä käyttää ehdottomasti starttimestaria.

Leirin tavoite toteutui melko suurelta osin. Tavoitteenahan Jarkin mukaan oli saada jokaisesta kerhosta ainakin yksi hyppääjä perehdytettyä kupurelatiiviin, jonka jälkeen taas tämä hyppääjä voi levittää tietoa omalla tahollaan. Tällaisia leirejä on kuitenkin saatava lisää. Tarkoituksena onkin jatkaa leiritointia myös muualla Suomessa, joten jos ei enää tänä syksynä, niin ainakin ensi keväänä nähdään jälleen CRW:n merkeissä, ehkä jopa kilpailuissa. Hauskaa syksyä kaikille, toivoo Timo

Subscribe to . . .

FREE FALL KIWI

FFK Offers More!

- * News
- * Articles
- * Interviews
- * One full Colour Issue Every Year

Subscription Rates:
New Zealand: \$6
Overseas Surface: \$10
Overseas Airmail: \$12

ADVERTISING AND EDITORIAL OFFICES:
30A Granger Road, Howick, Auckland, N.Z.

CRW II WORLD CUP 82

Kupurelatiivin II World Cup 2807-050882

Tänä vuonna pidettiin CRW:n World Cup Ranskassa pienessä La Palissemisessä kaupungissa noin 400 km Pariisista etelään. Paikalle oli ilmaantunut 13 joukkuetta kahdeksasta eri maasta. Suomesta saapui kahden hengen delegaatio virallisiksi tarkkailijoiksi, Kari Niemi ja Jarmo Vuorio, molemmat SLK:n kasvatteja ja kansallisesti kokeneita kupurelativisteja. Tarkkailijoita oli myös Norjasta ja Italiasta.

Zephyrhills'ssä USA:ssa pidettiin vuonna 1980 I CRW World Cup lajeina 4-miehen rotaatio ja 8-miehen kupusekvenssi, jossa on erilaisia kupumuodostelmia ja välisuorituksia, aivan kuten vapaan pudotuksen relatiivityöskentelyssä. Sekvenssin mukaantulo osoittaa, että huomattavaa kehitystä on tapahtunut.

Kisat järjestänyt hyppykeskus sijaitsee n. 3 km La Palissen keskustasta Pariisiin johtavan tien varrella. Keskuksen rakennus on uusi ja sen tilat ovat mahtavat: keittiö, hyvät pesu- ja saniteettitilat, majoitustilat 60-100 henkilölle 4-6 hengen huoneissa sekä laaja pakkaushalli. Hyppykoneina käytetään vanhaa Porteria ja Cessna 207. Ruohokenttä on n. 800 metriä pitkä, ei melurajoituksia tai häiritsevää lentoliikennettä. Kenttä on peltojen ympäröimä, joten varalaskupaikkoja on. Paikka on valtion ja kunnan tukema vilkas hyppykeskus, jossa ei kuitenkaan ole palkattua henkilökuntaa.

Keskelle rauhallista kyläidylliä pölähti yhtäkkiä noin 60 ulkopaikkakuntalaista hyppääjää ja kaiken lisäksi vielä pari suomalaista ja norjalainen tarkkailija ottamaan selkoa CRW:n nykyisestä tilasta kansainvälisillä areenoilla. Joukkueita oli Australiasta, Uudesta Seelannista, Etelä-Afrikasta, USA:sta, Ranskasta, Sveitsistä, Saksasta ja Englannista. Ikävää, että Suo-

men Quasimodo-joukkueella ei varojen puutteen vuoksi ollut mahdollisuutta osallistua kisaan. Todennäköinen sijoitus olisi ollut puolenvälin tienoilla.

Kilpailut alkoivat keskiviikko iltana briefingillä, jossa ilmeni heti tiettyjä vaikeuksia. Ensin tulivat kommunikaatiovaikeudet. Ranskalaiset eivät nimittäin osaa muuta kieltä kuin ranskaa. Jarkin lisäksi ulkomaalaisia ranskaa taitavia oli ainoastaan kaksi henkilöä, jotka joutuivat toimimaan useaan otteeseen tulkkina n. 50:lle eiranskalaiselle kilpailijalle. Briefingissä kävi ilmi, että kilpailusäännöt olivat erilaiset ranskaksi ja englanniksi tehdyissä painoksissa. Kilpailun edistyessä ilmeni, että kielivaikeudet eivät jääneet tähän, sillä kaikki kuulutukset olivat ranskaksi paria poikkeusta lukuunottamatta. Pitkän väittelyn aiheutti myös määrittelmä sanasta vajaan toiminta-ajan (4min) aloittaminen uloshypystä. Myös otteista ja sääolosuhteista oli eriäviä mielipiteitä. Määriteltiin tuulirajat, 17 kts (+ 5 kts) ja jos päivällä on tinttistä, ei kisa hypyistä. Hyppykoneena Porter, korkeus 2500 m ja uloslyppypaikan määrittelyvät tuomarit. Tarkkailijoiden saaman vaikutelman perusteella tuomareilla (6 kpl: australialainen, saksalainen, norjalainen ja kolme ranskalaista) ei ehkä ollut täysin selvää käsitystä CRW:n teknisestä ongelmista. Tuomarin apuna käytettiin videota, joka kuitenkin kisan puolivälissä sanoi sopimuksen irti.

Kokouksen jälkeen hyppääjät poistuivat omiin ryhmiinsä neuvonpitoon, jonka jälkeen hyökkäsivät keskuksen ainoan flipperin ja kahden TV-pelin kimppuun, kartuttaen heti ensi hetkestä lähtien paikallisen Raha-automaattiyhdistyksen kassaa kunnioitettavalla frangimäärällä. Näiden kolmen

vapaa-ajanviettovälineen lisäksi löytyi myös pingispeli.

Ensimmäinen kisapäivä alkoi kunnan tymällä. Joukkueet olivat teräkunnossa aamusta asti ja Suomipoikien nauttiessa kevyttä ranskalaista aamiaistaan, punkkua ja patonkia puolen päivän tienoissa, tupsahti norjalainen kolleega samaan karsinaan ja siitähän se iloi. Perustettiin Finnish-Norwegian get - drunk - in - a - hurry - club ja pälättiin päiväjärjestykseen parin oluen merkeissä.

Illalla vihdoin tuli keliä ja hyppääminen aloitettiin 4-rotaatiolla, jonka ensimmäinen kierros saatiin kahta joukkuetta vaille valmiiksi. Plane Scared, Uusi Seelanti, ja Australian Grooz tekivät 19 ja 18 pistettä. Varjoina joukkueilla modifioitua Cometit. Myös jenkit Cruisair, Cruisite ja Pursuit varjoillaan osoittivat taitojaan. Budweiser 17 ja Considerable Difficulty 16 pistettä. Tehtiin myös kisojen ensimmäiset varavarjokeikat, kun kaksi Sveitsin joukkueen hyppääjää kietoutuivat toistensa kupuihin. Varavarjat olivat auki n. 1300 metrissä.

Seuraavana päivänä keli jatkui hyvänä. Toisella kierroksella Grooz aloitti hitaasti ja ensimmäinen piste ajassa 53 s. Joukkue ei kuitenkaan aikailut seuraavissa pisteissä ja tuloksena 20 p. Plane Scared oli hieman nopeampi (4-plane 32 s) ja saivat pisteitä tasaisesti kymmenen sekunnin välein yhteensä 20 ja vain kaksi sekuntia vaille 21 pistettä. Considerable Difficulty ei myöskään aikailut pyörytyksessään ja 19 pistettä, kun taas Budweiserilla oli jotain muuta mielessä, 16 pistettä.

Kolmannella kierroksella Grooz teki kisojen nopeimman quadraplanen aikaan 28 s, mutta heidän viidennellä pisteellään oli hämminkiä ja näin ollen saivat tyytyä 21 pisteeseen. Tämän kierroksen jälkeen Grooz ja Plane

Scared olivat 59 pisteessä ja molemmat amerikkalaisjoukkueet 51 pisteessä. Tyyleinä käytettiin enimmäkseen sivurotaatiota (7 joukkuetta), pyöristystä (jarrutus, kuvun yli taakse ja sakkauksella alas) käyttivät Grooz, Plane Scared, Con. Difficulty, Royal Mariners ja Village Paris. Ainoana Stack'eja tekivät Etelä-Afrikan kilpailijat.

Lauantaina hypättiin vain pari joukkueellista neljättä kierrosta, kun keli meni jälleen huonoksi. Noin neljän aikaan iltapäivällä päästiin jälleen asiaan, mutta ei voitu hypätä, koska aurinko oli väärässä kulmassa vidiokameraan nähden! Selityksien mukaan oli liian heiastavaa ja utuista rotaation jatkamiselle, mutta mitään esteitä ei olisi ollut aloittaa 8-nopeusmuodostelmaa. Oli hieman haloota ja joukkueet olivat suuresti ilmeissään tehdystä rat-

kaisusta. Kuitenkin ensimmäinen kierros 8-nopeutta aloitettiin mussutuksesta huolimatta.

Ranskalaiset tekivät kovan ajan 1.05, mutta se meni seiskan kohdalta kasaan ja uusi aika oli 1.42, jolloin muodostelma lensi pilveen. Uusintahypyllä aika oli 1.21. Jenkkien Eclipse-joukkue sai ajan 1.15 ja yhdistelmäjoukkue Grooz/Plane Scared 1.11 muiden kolmen joukkueen saadessa tyytyä yli kahden minuutin aikoihin. Tämän jälkeen hypättiin neljäs kierros rotaatiota loppuun.

Sunnuntaiaamu oli aurinkoinen ja tällöin kilpailtiin 8-nopeudesta, josta hypättiin neljä kierrosta. Toisella kierroksella Grooz/Plane Scared teki vakuuttavasti ajan 1.03 ja neljännellä 1.08 ollen näin 13 sekuntia johdossa toisena olevaa Ranskan joukkuetta. Samalla kierroksella ranskalaisilla oli va-

ravarjokeikka, patja irti ja patja tallelle tyyliin.

Viidennellä kierroksella Grooz/Plane Scared kärsi vaikeuksista saaden ajan 1.33, kun taas Village Gaulois kiristi ja teki 1.10 ollen näin yllättäen johdossa sekunnilla. Vasta nyt sai USA:n Eclipse-joukkue kiinni kilpailun kuluista ja teki torninsa ajassa 1.09 ja loput kolme kierrosta joukkue hallitsi täysin. Jos alku olisi mennyt hyvin, olisivat he voittaneet, mutta nyt yllättäjäksi nousi Ranskan Village Gaulois. Harjoitushyppyjä heillä oli noin 20 ja kupuina Cloud Lite.

FALLSCHIRM SPORT Magazin

The only Parachute Magazine in German language.

ANNUAL SUBSCRIPTION

US \$ 16.- Second

Class Postage

US \$ 21.- Air Mail

USA, Canada

US \$ 24.- South America

Africa

FALLSCHIRM SPORT MAGAZIN

C. v. HÖTZENDORFSTR. 29

A-8010 GRAZ, AUSTRIA/Europe

World Directory of Drop Zones and Clubs

An excellent directory for Parachutists in four languages. This book will inform you about 1000 drop zones and clubs all over the world.

Subscriptions:

Overseas US \$ 9.90

Air Mail add

US \$ 3 USA, Canada

US \$ 4 South America, Africa

Europe DM 22.90

Send a check to:

FALLSCHIRM SPORT MAGAZIN

C. v. HÖTZENDORFSTR. 29

A-8010 GRAZ/AUSTRIA/Europe

Name: _____

Address: _____

CANPARA

PUBLISHED BY THE

CANADIAN SPORT
PARACHUTING
ASSOCIATION

8 ISSUES YEARLY

RATES:

\$10.00 CANADA

\$20.00 INTERNATIONAL

CSPA

NATIONAL SPORT CENTRE

333 RIVER ROAD

OTTAWA, ONTARIO

K1L 8B9

FLIGHT SAFETY BULLETIN

"SAFETY THROUGH KNOWLEDGE"

Subscribe by sending £3.00 annual subscription to:

GENERAL AVIATION SAFETY COMMITTEE

33 Church Street, Henley-on-Thames, RG9 1SE

VUOKRATAAN EDULLISESTI

PIPER CHEROKEET:

PA - 28 - 160 OH - PDI

PA - 28 - 140 OH - PCW

PA - 28R OH - PEM

MATTI ERJOS

VARAUKSET PUH. 722 540

AUTOPUHELIN 94040-05436

Subscribe to

Skydiving

PARACHUTING'S NEWS MAGAZINE

The international newsmagazine of sport parachuting. Read about the equipment, events, techniques, people and places of skydiving. **Free sample copy.** Foreign rates: 12 issues: US \$15 (surface mail), US \$48 (air mail). Payment by international money order or U.S. currency must accompany order. Satisfaction guaranteed or your money back. Write today to:

Dept. E, PO Box 189
Deltona, FL 32725, USA

Suomen
Osuuskauppojen
Keskuskunta

KOIVUNEN OY

Autoalan tukkuliike
Eerikinkatu 28
puh. (90)694411

Laskuvarjourheilijoita "tervehtivät" Helsingin Espoon Vantaan alueella:

A.Ahlström Osakeyhtiö

Nauti vähemmän nautit enemmän Oy Alko Ab

Arkkitehtitoimisto Kosti Kuronen

Arkkitehtuuritoimisto Järvinen-Valjakka

Betox Oy

Oy Emmet Ab

Finnmap Oy

Fintel Ky

Helsingin Kauppiat Oy

Idman Oy

Insinööritoimisto O.Parkkamäki & Co

Maakuntalehtien Liitto ry

Malmin K-Rauta

Neles Oy

Osuuskunta Teollisuuden Romu

Palontorjunta ja Palontorjunta Tekniikka

Pilkington Floatglas Oy

Pfizer Oy

Pyry-Tuote Oy

Rakennusrateva Oy

Ravintola Kallion Grilli

Oy Scan-Show Ab

Sähköliikkeiden Oy

Urakointi Rekiranta Oy

Rank Xerox Oy

Shark Mainos

BPA-mainos (haalarit)

ASFALTTIPALVELU MATIKAINEN OY

Asfaltti ja maanrakennustöitä puh. (90) 598 544

Kerhon puheenjohtaja Juhani Lehtonen oli sitä mieltä, että kahdesta pahasta valitaan pienempi: Siirrytään Jämille, joka on tosin kauempana (matkaa n. 60 km), mutta toimintaolosuhteet ovat toista luokkaa. Valitettavasti nouseva suuntaus kerhon toiminnassa saattaa kärsiä, sillä iltatoiminta putoaa lähes kokonaan pois.

Pläkäkiistä

Huolista huolimatta kisat pyörähtivät käyntiin lauantaina 3.7. Joukkueenjohtajien briefingissä käytiin henkevä keskustelu alkajaisiksi siitä, millä systeemillä tarkkuushyppy mitataan. Säännöt sanoivat, että 5 cm:n sähköpläkällä ja ellei sitä ole, niin 5 cm:n tavallilla. Kun sitä sähköistä ei ollut harkittiin kahta vaihtoehtoa: 5 cm:n tavallinen tai 10 cm:n sähköinen, jollainen oli.

Kummallakin vaihtoehdolla oli puoltajansa ja kumpikin osapuoli käytti samaa vasta-argumenttia: toisen vaihtoehdon käyttäminen olisi paluuta kivikauteen. Sähköpläkän puolustajat perustelivat kantaansa sillä, että lähiosumat olisi helpompi tuomita ilman mussutusta. Käsimitauksen puolustajat perustelivat kantaansa sillä, että vuosi oli harjoiteltu 5 cm:n pläkälle, ja että sekä kilpailun säännöt että Sporting Code sitä edellyttivät. Tuomarit olivat sitä mieltä, että he pystyvät panemaan miehet jonoon käsimitauksellakin. Haiskahti siltä, että hieman pelättiin "mussutuskiisoja".

Lopulta päädyttiin käsimitaukseen ja jälkikäteen ilmeisesti kaikki osapuolet olivat suhteellisen tyytyväisiä lopputulokseen.

Henkilökohtainen tarkkuus

Avajaisten jälkeen kisat käynnistyivät tarkkuudella. Olisi ollut temppekeli, joten ratkaisu hieman ihmetytti.

Lauantaina saatiin kolme kierrosta hypätyksi. Kisaan osallistui 57 hyppääjää, joista 31 oli B-sarjassa ja 26 A-sarjassa. B-sarjan raja oli nostettu 500 hyppyyn.

Nollilla oli ainoana Kilpisen Enska

LjK:sta, seuraavina olivat Veksi Korhonen TamLK, 00.01, Cekkeri Satamo OLK, 00.04, Mauri Niittymies TamLK, 00.06, Kalle Savolahti LjK, 00.07 ja Anssi Horppu ULK, 00.08.

B-sarjaa johti alkukierrosten jälkeen Esa Lötjönen Imatran Ilmailukerhosta, 00.16, seuraavina Harri Huhtanen Satokunnan Laskuvarjoourheilijoista, 00.60, Timo Saarinen TamLK:sta, 00.82, Jukka Mäki-Kuhna ULK:sta, 01.05, Jukka Hiitola IIK:sta 01.20 ja Antti Kausalainen ULK:sta, 01.62.

Sunnuntaina yritettiin jatkaa tempulla, mutta oli tymä, joten tutustuttiin kaupunkiin ja sen nähtävyyksiin. Näsinneulassakin käytiin ja pelotti niin...

Tarkkuutta päästiin jatkamaan tiistaina yhden tempupäivän jälkeen. Saatiin valmiiksi kierrokset 4-5, mikä riitti pakollisiksi kierroksiksi. Puolessa välissä tilanne oli seuraava A-sarjassa: Kilpinen 00.00, Korhonen 00.03, Horppu 00.08, Niittymies 00.10, Satamo 00.13 ja Savolahti 00.15. Miehet olivat samat, mutta järjestys vaihteli.

Johtaja Sammatti seuraa krepparia tihkusateessa. Teltan suojasta kurkkivat Harri Huhtanen (vas.), Mauri Niittymies, Jukka Autti ja Sisko Hyppänen.

Teksti: Antti Kausalainen

Vuoden konventionaaliset mestaruuskisat pidettiin Tampereen Härmälässä jo toisen kerran peräkkäin. Samalla valitettavasti viimeisen kerran, koska harrasteilmailun on siirtyminen muualle jatkamaan. Pirkkalaan ei pääse ja Kaanaa ei hyppääjille kelpaa, koska siellä ei ole mitään palveluja.

B-sarjan tilanne oli kehittynyt seuraavasti: Saarinen 00.92, Lötjönen 00.99, Mäki-Kuhna 01.25, Hiitola 01.35, Huhtanen 01.59 ja Kausalainen 01.85. Samat naamat sielläkin, hieman eri järjestyksessä vain.

Taitohyppy

Tässä vaiheessa on syytä siirtyä hetkeksi tempua hyppäämään. Kuten mainitsin, sitä yritettiin jo sunnuntaina sillä seurauksella, että koehyppääjät menivät Härmälän kylään ja leirintäaluelulle, mikä pakotti tuomariston siirtämään vempaimensa ja leirinsä kentän eteläpuolelle, josta järjestyi sähköä erään liikkeen pistorasiasta. Suuntanuolikin järjestyi samalla kertaa: Liikkeen katolla näet luki suurilla kirjaimilla KOFF, ja hyvin pyöri.

Alkuun päästiin vasta maanantaina tyman takia. Tuuli teki aluksi tepposia ja aiheutti muutamia uusintahyppyjä kun hyppääjät ajautuivat sektorin yli.

Päivän aikana saatiin valmiiksi vajaat kaksi kierrosta. Tempu saatiin hypätyksi loppuun vasta keskiviikkona. Tulokset tulivat iltayöllä, jolloin nähtiin, että Kilpisen Enska oli taas voittanut. Hänen aikansa oli 31.93 Toinen oli Tatu Soini 32.93, kolmas Anssi Horppu 33.54. Neljäntenä oli Imatran ylätysmies Pekka Kivinen 37.20, sitten Kalle Savolahti 37.94 ja Reijo Aittomäki 39.70.

B-sarjan voitti Jukka Mäki-Kuhna ULK 43.00, toinen Timo Toivonen, ULK, 44.46, kolmantena oli Tampereen oma tyttö Anne Louhimo, 46.07, sitten tulivat Antti Kausalainen, 46.23, Sisko Hyppänen ULK, 50.57 ja Ilpo Kokko ULK, 50.74.

Joukkuetarkkuus

Välittömästi tempun päätyttyä keskiviikkona käynnistettiin joukkuetarkkuus, johon lähti mukaan 12 joukkuetta, joista peräti puolet oli seka-joukkueita.

Suosikkina oli taas LjK:n I joukkue, joka ei muille antanut minkäänlaisia mahdollisuuksia. Sensijaan muista mitaleista taistelivat LjK II, Reissumie-

het, Karjalan Pojat sekä ULK:n joukkue, joka koostui pelkistä B-miehistä.

Kun kierros oli hypätty, johti LjK puhtaalla pelillä. Sitten tulivat Karjalan Pojat 00.25, ULK 00.41, Reissumiehet 00.46 ja 201 (=Anttolaisen pituus), 00.86, josta LjK II oli 2 cm perässä.

Toinen kierros muutti hiukan tilannetta. LjK johti edelleen, tulosta oli nyt 00.23. Toisena olivat Reissumiehet, 00.60, sitten ULK, 00.61, LjK II, 01.05, Karjalan Pojat, 01.21 sekä 201, jolta vähän lipsahti, 2.17.

Kolmannen kierroksen jälkeen johti edelleen LjK I, 00.26, sitten Reissumiehet, 00.81, tasatuloksella LjK II ja Karjalan Pojat, 01.31 sekä ULK, joka toheloit itselleen tulokseksi 02.15.

LjK vei selvästi mestaruuden tuloksella 00.26. Yhtä selvä kakkonen oli Reissumiehet, 00.86. Pronssia veivät Karjalan Pojat, jossa hyppäsi mm. "Pappa" Pekka Ora, 01.44. Sitten taas loppua kohti parantanut ULK, 02.76, sekä LjK II, 03.98.

Takaisin tarkkuuteen

Torstaina päästiin jatkamaan tarkkuuskisaa, joka sai nyt varsin mielenkiintoisia piirteitä. Sen sai aikaan sää. Hyppysää oli tähän asti ollut tasaisen vaikea johtuen tinteistä ja puuskista. Nyt tuli mukaan ylätuuli, joka oli niin kova, että patja kulki takaperin. Finaali oli osattava alkaa siten, ettei ollut liian kaukana takana eikä toisaalta liian päällä. Tekijämiehetkin siinä hakasivat, Cekkerikin, joka tuli liian päältä. Kun tuuli sitten äkkiä lopahti, hän ei pystynytäkään peruuttamaan. Nähtiin pari ennennäkemätöntä käännöstä matalalla, mutta nekään eivät auttaneet ja niin yksi suosikeista tipahti.

Torstaina hypättiin kierrokset 6 - 8. joiden jälkeen tilanne näytti A-sarjassa seuraavalta: Kilpinen 00.03, Horppu 00.08, Korhonen 00.14, Soini 00.25, Niittymies 00.34 ja Kokkonen 00.43.

B-sarjassa oli tapahtunut vielä enemmän muutoksia. Johdossa oli taas Lötjönen 01.76, sitten Mäki-Kuhna 01.95, Toivonen 04.55, Anttolainen 04.61, Huhtanen 04.77 ja Kausalainen 05.16.

Viimeinen kisapäivä, perjantai, oli hellepäivä, mikä taas tiesi tinttistä keliä. Tälläkin kertaa ratkaisu jäi monen osalta viimeiselle kierrokselle. Paineita lisäili sopivasti se, että pelissä on tässä vaiheessa myös yleismestaruus.

Kun hypyt oli hypätty, todettiin Enskan jälleen vieneen mestaruuden tuloksella 00.08. Hopeaa otti Veksi Korhonen, 00.25, pronssi meni Tatu Soinille, viime vuoden pohjoismaiselle mestarille, 00.31. Seuraavina olivat

A-sarjan temppumestarit vas. Tatu Soini LjK, Olavi Kilpinen LjK; Anssi Horppu ULK. Onnittelemassa LuKT:n puheenjohtaja Affe Norra ja ylituomari Ili Stauffer.

B-sarjan yleiskilvan parhaat vas. Kausalainen, Mäki-Kuhna, Toivonen, kaikki Utista. Palkintoa ojentaa kilpailujen johtaja Matti Sammatti.

Anne Louhimo näytti taas, että nainen pärjää miestenkin sarjassa. Anne oli kolmas B-sarjan taitohypyssä.

Kalle Savolahti, Matti Kokkonen, Esko Hirvonen, Ari Rantalainen ja Pekka Ora, joka yhä vain petraa.

B-sarjan mestaruuden voitti Jukka Mäki-Kuhna 02.24. Hopea meni Esa Lötjönselle, 03.73 ja pronssi Asko Karjuselle Joensuuhun, 05.45.

Yleismestaruus

A-sarjan yleismestariksi tuli tietenkin LjK:n Olavi Kilpinen, joka voitti molemmat lajit, pisteitä 2. Seuraavina olivat Tatu Soini LjK, 13 pistettä, Kalle Savolahti LjK, 41 pistettä, Anssi Horppu ULK, 90 pistettä, Veikko Korhonen TamLK, 104 pistettä ja Pekka Rutanen ULK, 208 pistettä.

B-puolella "Kuhna" teki saman kuin Enska A-sarjassa ja voitti kaikki lajit, pisteitä siis 2, toiseksi kipusi Kausalaisen Antti 32 pisteellä ja kolmantena oli Timo Toivonen, pisteitä 68. Kolmoisvoitto uttilaisille "suunnitelmien mukaan".

Lopuksi

Kisat vietiin läpi hämäläisen jäyhästi liikoja hoppuilematta. Verkkainen vauhti joskus jopa ärsytti, mutta toisaalta hosumalla ei olisi tullut yhtään sen valmiimpaa. Kisat oli hyvin järjestetty. Kilpailujen johtajana toimi Matti Sammatti, jolla oli kokemusta jo edellisestä vuodesta. Kisojen ylituomari Ilkka Staufferkin voi olla varmaan tyytyväinen tuomaristonsa työskentelyyn.

Teknillisenä uutuutena voidaan mainita tietokoneen hyväksikäyttö tuloslaskennassa, joka varmaan helpotti suunnattomasti. Kannattaisi harkita vastaisuudessaakin.

Muuten olen sitä mieltä, että LuKT voisi ensi vuoden sääntöjä laatiessaan harkita seuraavaa: Sarjajako olisi sama kuin nyt. Lisänä kuitenkin se, että mikäli naispuolisia hyppääjiä ilmoitetaan kisoihin vähintään esim. 10, heille on oma sarja. Olen vakuuttunut, että se lisäisi tyttöjen aktiivisuutta ja halua osallistua kisoihin. Mielestäni oma sarja olisi kehittymisen välttämätön edellytys.

**Hyvä pankkisuhte
on arvokasta
pääomaa.**

säästöpankit **skop**

Eurooppa silta

Laskuvarjourheilu n:o 1 oli juttu hypyistä Itavallassa sijaitsevalta Eurooppa sillalta. Sen jälkeen on sillalla ollut tasaisen vilkasta. Itavallasta saatujen tietojen mukaan on sillalta hypännyt lukematon joukko hyppääjiä. Paikallinen poliisi on onnistunut pidättämään kaksi saksalaista hyppyrhymää hypyn jälkeen. Kaverit olivat selvinneet hypystä pienehköillä sakoilla. Syytteenä oli ollut liikennemerkin noudattamatta jättäminen sekä varomattomuus liikenteessä. Sillan molemmissa päissä on kieltokyltit sillalla kavelemisen estämiseksi.

Yhtään onnettomuutta tältä 190 m korkealla betonikolossilla ei ole toistaiseksi sattunut. Kaikki hypyt on suoritettu pakkolaukaisuhypyinä.

Ohessa kuva suomalaisten keväällä suorittamista hypyistä.

USA:n onnettomuustilasto 1981

Hyppyvuosi 81 oli USA:ssa ennätysmäisen huono onninen. Kaikkiaan 67 hyppääjää sai surmansa erilaisissa hypyonnettomuuksissa. Aikaisempi huono vuosi oli 1979 jolloin 53 hyppääjää sai surmansa.

Suurimpana syynä olivat tänäkin vuonna erilaiset vajaatoiminnot joista johtuneita onnettomuuksia oli 29. Seuraavaksi pahin syy oli 23 tapauksessa varavarjon käyttämättä jättäminen tai veto kahvasta liian myöhään. Viiden hyppääjän kohdalla ei aukaistu mitään varjoa. Osaa näistä tapauksista voidaan pitää oletettavasti itsemurhina.

Kolmessatoista tapauksessa onnettomuuden syynä oli itse hyppykone. Yksistään Hawaijin maahansyöksyssä sai surmansa 11 hyppääjää yhtä aikaa.

Neljä hyppääjää sai surmansa kupu-RW:ssä mitä on pidettävä matalana lukuna ottaen huomioon lajin suosion rapakon takana. Kymmenellä hyppääjällä oli laskeutumisongelmia joista 5 oli hukkumisia. Yksi hyppääjä sai surmansa varjon auettua koneessa. Kaksi hyppääjää menehtyi kiinteältä alustalta. Kaikista surmansa saaneista 8 oli naruhyppyoppilaita. Kolmetoista hyppääjää oli naisia.

Hämmästyttävimpiä saavutuksia tilastossa ovat esim. ne kaksi yli 3000 hypyn veteraania jotka eivät aukaisseet ollenkaan.

Samoin eräs hyppääjä jonka vatsahihna jossa oli apuvarjo oli kierteellä jo kolmannen kerran. Kolmas kerta toden sanoi ja hyppääjä veti varavarjon liian myöhään.

Yllämainittu on mustaa luettavaa. Tilastot tuntuvat korkeilta mutta on muistettava että USA:n hypymäärät ovat suuruudeltaan omaa luokkaansa. Tekeville sattuu.

Onnettomuus Dolomiiteilla

Eräs Saksalaisen hyppyryhmän jäsen oli yrittänyt hypyää Pohjois-Italiassa sijaitsevalta Marmolata nimiseltä vuorelta.

Kyseinen hyppääjä oli iskeytynyt vuoreen jo vapaan putoamisen aikana saaden heti surmansa.

Paikka on erittäin vaikea pääsyinen joten hyppääjän ruumista ei ole voitu noutaa pois.

Palaamme onnettomuuteen seuraavassa laskuvarjourheilun numerossa.

Onnettomuus Tanskassa

Varsin harvinaislaatuinen onnettomuus on sattunut tanskanmaalla. Lupakirjahyppääjä hyppäsi 2000 metrin kor-

keudesta ja suoritti stabiilin 30 sekunnin vapaanputoamisen. Päävarjo aukesi normaalisti n. 750 m korkeudessa. Jostain syystä hyppääjä kuitenkin irroitti päävarjon ja putosi maahan asti aukaisematta varavarjoa.

Hyppääjä käytti Thunderbow päävarjoa, Lopo varavarjoa sekä Wonderhog tandemiteita. Onnettomuuden tekee mielenkiintoiseksi se että varavarjoon oli kytketty FXC-12000 automaattilaukaisin joka kuitenkin oli OFF asennossa. Varavarjo aukesi jälkepäin tehdyssä kokeessa helposti vain kahvasta vetämällä.

Tutkijalautakunta epäilee että hyppääjä luotti täydellisesti automaattilaukaisijaan viitsimättä itse vetää kahvasta.

Jimmy Tyler Kuollut

Laskuvarjourheilu N:4, 1981 oli juttu amerikkalaisesta hyppääjästä Jimmy Tylerista joka hyppäsi ilman varjoa koneesta ja kiinnittyi muuripadan päällä olleeseen varjoon.

Kaverilla menee nykyisin huonommin sillä yhteentörmäys Half Dome nimisen kukkulan kanssa Yosemite luonnonpuistossa Californiassa koutui miehen kohtaloksi.

Kyseinen hyppy tapahtui elokuun 1 päivänä ja oli Tylerin 35 kiinteältä alustalta. Tyler iskeytyi välittömästi aukaisun jälkeen seinämään useita kertoja valuen seinää pitkin vuoren juurelle. Hän sai surmansa välittömästi. Toisin kuin El Capitan Half Dome ei ole täysin pystysuora ja se on vain 550 m korkea.

Tyler sai elässään paljon kritiikkiä kyseisistä hypyistä mutta mies puolustautui sanomalla niiden olevan puhtaasti "stunt" hommia eikä missään tekemisessä tavallisen hyppäämisen kanssa. Myös raha oli suuri houkutin sillä hän sanoi ansainneensa yhdellä "varjottomalla" hypyllä 25.000 \$ puhtaana käteen.

Kuolemantapauksen johdosta Yosemite puistopalvelu päätti kiristää hyppykieltoa puistossa. Toistaiseksi hypyistä on selviytynyt 500 US\$ sakoilla nyt on suunniteilla puolen vuoden linnareissu. Lupaa kyseiseen toimenpiteeseen anotaan korkeimmalta oikeudelta.

Hinattava patjavarjo

Amerikkalainen valmistaja Para-Flite inc on juuri laskemassa markkinoille uutta hinattavaa patjavarjoa joka on tarkoitettu siviili sekä armeijan hypyille.

Uuden patjan avulla on tarkoitus

totuttaa uudet hyppääjät hyppäämään patjalla varhaisemmassa vaiheessa.

Tehtaan edustajan mukaan uusi systeemi tulee poistamaan pallokuvat koulutuksesta ja antavan oppilaille mahdollisuuden suorittaa jo ensimmäisen hypynsä patjavarjolla.

Koulutettava vain hinataan autolla riittävän korkealle useita kertoja kunnes hän oppii hallitsemaan varjon.

Systeemiä on suunniteltu kaksi vuotta ja sille on annettu nimi Birdwing. Kupu on mahtava 375 sg.ft. seitsepätkäinen mammutti joka on valmistettu osittain F-111 materiaalista.

Kuvun laskeutumisnopeus on erittäin alhainen ja sitä ei voi sakata.

Yhtiö tähtää kuvulla myös vetovarjoilun harrastajiin joilla on suuressa maailmassa omia kerhojaan pelkästään vetovarjoilua varten.

Aikaisemmin vetovarjoilussa yleisimmin käytetty kupu on ollut Para Sail pallokupu. Pääsevät pojat nyt myös patjan makuun.

Birdwing kokonaisuudella on aika mahtava hinta 1995 US\$ mikä hieman rajoittaa riemua.

Polkaisuongelmia

FAI:n hyväksytyä uuden 5 cm:n tarkkuuspläkan ovat hyppääjät sanoneet sen olevan "Kovan palan" verrattuna aikaisempaan 10 cm:n lätkään.

Ongelma ei ole niinkään pläkään osumisessa vaan siinä kuinka saa sähköpläkan näyttämään oikeita lukuja.

Koska määräykset kieltävät erityisesti "muotoillut" kengät tarkkuuskisoissa on hyppääjille tullut vaikeuksia. Latuskaisuilla kengillä tulee helpommin isompi osumajälki kuin kapeakärkisillä. Ongelmaan on yritetty löytää ratkaisua monilla tavoilla. Yksi radikaaleimmista lienee hypy paljain jaloin. Tällöin ainoastaan isovarpan läpimitta on ratkaiseva.

Varavarjo CRW-hypyille

Kalifornialainen yritys nimeltään Cirrus Enterprises on tuonut markkinoille uuden varavarjosysteemin joka on tarkoitettu kupu-rw hyppääjille. Yleisin vaaratilanne kupu-rw:ssä on kupujen soteutumisen toisiinsa jolloin normaalin tandemiteiden olevan varavarjon aukaisu on vaikeaa joskus jopa erittäin vaarallista. Tämän elinnoimiseksi yhtiö on sijoittanut varavarjon hyppääjän vatsan päälle vanhaan malliin. Kupu on 22ft pyöreä kupu joka on kiinnitetty valjaisiin pitkällä yhdyspunoksella. Kupu on sisäpussin sisällä jonka yhdessä nurkassa on eräänlainen "korva" tart-

PÄTKELMÄ

tumista varten.

Vaaratilanteen sattuessa hyppääjä tarttuu kiinni korvasta jolloin reppe aukeaa ja sisäpussikokonaisuus voidaan heittää vapaaseen ilmapirtaan.

Vastaavaa systeemiä on käytetty jo vuosia riippuliitäjien keskuudessa hyvällä menestyksellä. Ajatus moisesta varavarjosta on varmasti hyvä mutta useimmilla hyppääjillä ostohalukkuutta rajoittanee esim. hinta joka on USA:ssa n. 350 US\$.

Mainittakoon että systeemi ei ole FAA/TSO virallisesti hyväksymä.

Uudet kupu-rw luokitukset.

USA:n laskuvarjoliitto USPA on julkaissut uudet luokitukset 4 ja 8-miehen yö kupu-rw:tä varten.

Ohessa lyhyt yhteenveto säännöistä.

- Hyppy on suoritettava aikaisintaan puoli tuntia virallisen auringonlasku ajan jälkeen.
- Koko muodostelman on pysyttävä kasassa vähintään 60 sekuntia.
- Muodostelman ei tarvitse olla klassinen torni tms. kuvio saa olla vapaa.
- Kelposuuden voi anoa USA:n liitolta.

Hyväksytyt hyppääjät voivat halutessa ostaa 4 ja 8 miehen kankaiset hihamerkit (7 US\$), sisältää myös tunnustamis/pullistelu kortin. Katso oheiset kuvat. Kahdeksantena kuvioon tulolle on oma soolomerkki.

SLK:n videot

Viime syksynä aloitettu keräys omien videoiden hankkimiseksi kerholle on tuottanut kauniin tuloksen.

Toukokuussa ostettiin Panasonic/VHS kuvanauhoituslaitteisto sekä SHARP:in värikamera. Objektiiviksi valittiin neuvostoliittolaista valmistetta oleva 1100 mm objektiivi.

Koko homma hoitui yllättävän nopeassa tahdissa mikä on vain osoitus siitä että kerhosta löytyy vielä hyvää yhteishenkeä.

Koko laitteisto tuli maksamaan n. 13.000 mitä on pidettävä edullisena hintana värilaitteistosta. Kaikki laitteiston osat ovat uutta tavaraa. Jalustan sekä vaimennusjärjestelmän rakensi Leskisen Hantta jolta myös muut kerhot voivat kysyä neuvoja omia videoita hankkiessaan.

LASKUVARJO URHEILU

Foto
Heinz Fischer

The SHARK Revolution has come!

For the first time in the parachuting history of Europe, an independent square parachute project has been developed successfully, – and you will be amazed by the result!!!

PARACHUTES de FRANCE proudly present the SHARK SYSTEM. The unique lightweight 3-ring/cordura tandem is offered in 6 attractive color combinations and 4 different sizes, able to contain any canopy on the market.

The smallest, thinnest and lightest combination you've ever seen, appears with the 222 sq.ft. 7-cell TURBO main canopy and the 184 sq.ft. 5-cell S.O.S. reserve.

The TURBO is especially designed to meet the most demanding requirements from the RW-people. Extremely soft openings and landings, very high forward speed, fully crossported and no cascade points are some of the outstanding features you find in the TURBO.

You will not know how easy it is to score a dead centre before you've tried the 255 sq.ft. MAGNUM canopy. This is the most advanced canopy available for accuracy and soft landings. Complete control and stable flight, even in the full brake mode. Like the world champion, Jean Dermine, you will love the MAGNUM, and discover how easy you can improve your accuracy average.

The reliability of the square reserve has not to be proven any more. It is a fact. Same as for TURBO and MAGNUM main canopies, the S.O.S. reserve is designed around the unique PF SOFT-WING AIRFOIL concept to offer the pilot the maximum safety and reliability. The free-bag system will never prevent deployment, and will always permit full canopy inflation.

All canopies are made from F-111 fabric and together with the special PF suspension lines it gives you the lowest obtainable bulk and weight figures.

The SHARK SYSTEM is now available in Scandinavia. Please feel free to contact us for further details.

Serious dealer inquiries are welcomed.

scan para SCANDINAVIAN
PARACHUTE
SERVICE

Gershøj Havnevej 12 · DK-4050 Skibby, Denmark · Phone 45-2-32 86 86

Hyppymestarikurssi

1/82 17. - 25.4.1982

Sunnuntai vaaleni lumihuutaleiden leijussa maahan. Me kahdeksan urhoollista oppilasta ja kaksi reipasta kouluttajaa nousimme klo 7.30 ylös ja painuimme aamupalalle. Päivän aiheena oli myös sään vaikutus hyppytoimintaan ja vaikuttihan se, istuttiin sisällä ja opeteltiin iltaan asti.

Saunalla Mikko sen pihkatapin sitten löysi, istui päälle ja parkaisi. Oli kuuma pihkatappi, vai oliko sittenkin kuuden tuuman naula. Illalla saunan jälkeen ei uni oikein tahtonut tulla silmään, kun keskusteltiin päivän aiheista ja kerrottiin, millaista meidän kerhossa on. Oli kielten sekamelskaa. Puhuttiin oulua, lappia ja Turuustki oli joku, puhumattakaan Kehä III:n sisäpuolelta tulleista. Välillä piti kyynelleet silmissä hihitellä, ku jutut vain mehenivät.

Tuvan 14 pokerinaama oli käärme lampeen ja puun ympäri Mikko Rovaniemeltä, jolla oli hommat hypössä. Erityisesti yöjuttujen jälkeen kyseli Mikko, miten niitä junia lähtee Rovaniemelle, mutta aamuksi se jälleen unohtui. Piti muuten rautaisimmat luennot. Ainoa asia mikä miestä huolestutti, oli liian hyvin ilmastoidut hyppylasit.

Maanantaista tortaihien SKYDIVE?

Häärättiin tuntitolkulla koneen, lentäjän ja oppilaan kanssa ja kone maassa. Onhan sen päässä lunssi tai levitys, sen hihnan nimittäin, taas neljä tuumaa tyhjää hyppymestarioppilaan korvien välissä, onhan? Onko liivit (pelastus)? Sinikalla oli kahdet liivit (pelastus ja ne...), oli kurssi suosikkityttö. Oli hyvä pajaamaan, hoiteli hommat nätisti. Maasutti (lahjoi) kouluttajia, leikkasi tukankin. Voitti ison tuopin, pudotti kouluttajan ja toisen sankarin todella kauas. Onnistuivat kuitenkin pääsemään peltoaukealle.

Pätäm, ja taas tuli joku maahan TU:lla niin, että pakkaushalli tärisi. Erityisesti Reinikainen kunnostautui tässä lajissa vaikka menikin toisen TU-suorituksen jälkeen kipsiin. Karka-

KÄÄRME, LAMPI JA PIHKATAPPI

Fyysisen kunnon merkitys todettiin suureksi, kun pyöriteltiin pääta rentoutusharjoitus-, jumppatuokiossa, kurssin avajaispäivän iltapuolella. Jo ensimmäinen päivä näytti, että rankkaa tästä tulee, kun vielä kahdeksan aikaan lauantai-iltana oli toimintaa koulutuksen merkeissä.

si pariksi päiväksi kotiin, mutta isä ja äiti toivat pojan takaisin. Hommasi reissullaan kurssille "sosiaalisuva". Pikku biologinen juttu, kun meni Hiitolalta perät hypyllä, ei käy kipeesti ja eihän päällekkään näy mitään. RW se on pojat jotain, vaikka akussa ei pysyisikään virta. Kuka ois kuski? Viimesen päälle maratonluennoitsia.

Kurssin pääkouluttaja ei ollut Uno Nolonon vaan Eero Kausalainen, joka suhmuroi herne nenässä meidän kanssamme. Ei ollut hanskassa varavarjon vajjeri, mutta kyllä joka puuhan jälkeen oli rasti ruuttuun systeemeitä. Hajosi muuten putket pojalta (auton pakoputken)

Erityisesti kurssin toisesta kouluttajasta jäi mieleen se, ettei Rissasen Veka osannut skarpata elokuvakonetta. Onnellisia ovat ne, jotka syövät valkospulia ja joilla on vesipatja (sillä ei hypätä). Veka ei päässyt kuvaan vapaassa, oli liian suuri vajoamisnopeus. Vega on jossai kuulema vajoamisnopeuden mittayksikkö. Hyvä poika, pakkasi kerran yhden PC:n.

Aja nyt siinä linjaa, kun kone lentää aina linjaa pitkin. Kaikenlaisia lentäjiä sitä onkin, ei anna mahdollisuutta harjoitukseen. Meinas olla pientä paniikkia, ku ei koskaan saanut komentaa vasen, eiku oikea, tarkoitin tietenkin että.... Todella rautainen pilvien veikko tämä lentäjämme.

Joku käytti messuhommissa vielä banaanilaukkusysteemeitä ja se oli mies Kotkasta. Ilpo nakkasi Kausiksen tekemän kartan tonnissa ulos, kirosi ja sai näytellyksi, että se oli vahinko. Kausalainenkin kirosi, näytteli, että olisi muka harmittanut. Ilpo hermostui lopulta tandemien omistajien vinoiluun, lainasi vehkeet ja haki "poppiä" puoli kilometriä. Vaati oppilailtaan erityistä tarkkaavaisuutta, ei antanut lepottella.

"Ai ai, kun se on kipee", kuului sieltä, missä makasi mies, joka ei koskaan valittanut. Kurssin hymyöikä Rajalahan se siellä äänteli pehmytvammansa kanssa. Tarkkuutta tyynellä ja Pätäm. Tuleva RW-hyppääjä. Naks, Naks ja sitte kolmeen tonniin. Piti hyvän huolen Sinikasta (niinkuin me kaikki muutkin). Lahjoitti ilma-luopistolle kaksi tuhkakuppia.

Mertala, kuka on Mertala? Laulattaja, joka tykkää muuttaa newtoneita "kiloiksi". Omisti kurssin ainoan herätyskellon ja kolme syytöntä joutui kärsimään Baghdadkellon Beethoven-musiikista.

Rapa-Ripa, suoritti kaatumisen liejuun ja oli myös sen näköinen. Se on sitten kaksikymmentäviisikolmekymmentä, eiku kaksikytviisimarkkaa. "Kuka kävis kaupassa. lista on seinällä?" On muuten viimisen päälle vehkeet.

Pehmisi; Vehviläinen, oli toinen, joka kilpaili kurssin hymyöpojan paikasta. Osoitti aivan selviä kalustonhoitajan taipumuksia. "Tässä voisi käyttää apukouluttajaa". Yllätti suurella vajoamisnopeudellaan, mutta kuului kurssin rautaisimpaan RW-kolmikkoon 1 piste ja purku ajoissa.

Yleistä, matkalla hyppymestariksi:

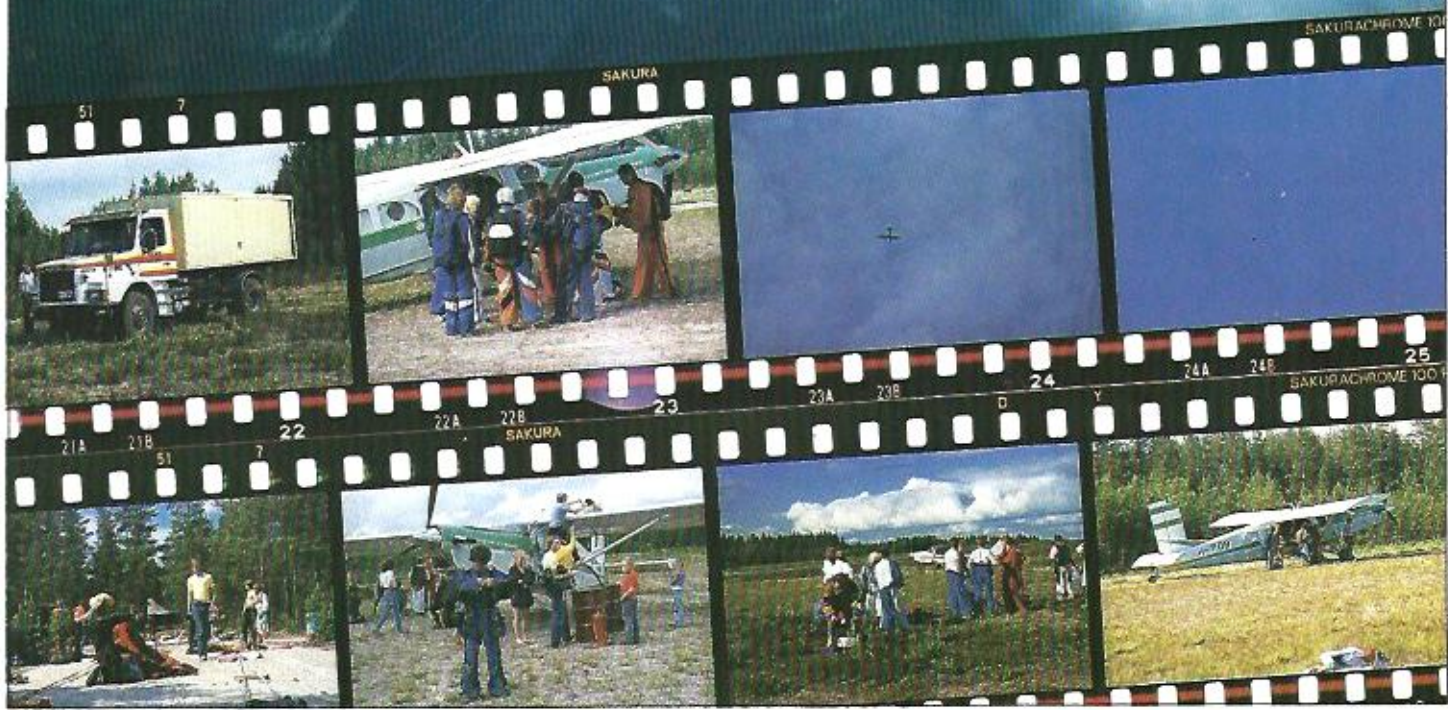
- tuskainen ja käy harhaan
- "höyhennys" ei onnistu
- liian paljon liitokoneen lykkäämistä
- aina piti olla syömässä, paitsi silloin kun oli nälkä
- sää oli loistava
- hyvät saunat joka ilta
- mestarioppilaat pyllistelivät (Sinikakin)
- aina liitokone pudotusalueella
- pakkausta, pakkausta ja pakattiin kaikki lopuksi

Loppukommentti: 7 kpl tandemiteita ja yhdet rautaiset vehkeet myytävänä.

Jutun kirjoitti kurssi

vasemmalta oikealle: Kokko Ilpo, Hyppönen Mikko, Vehviläinen Hessa, Kausalainen Eero, Rissanen Veikko, Mertala Matti, Nieminen Sinikka, Päävöke (pilottina), Hiitola Jukka, Reinikainen Jukka, Rajala Mauri.

TLU:n

JUHANNUS ORIPÄÄSSÄ

Turun Laskuvarjourheilijat järjestivät juhannuksena jokavuotisen hyppyleirinsä, joka tänä vuonna keräsi varmasti ennätysmäisen määrän hyppääjiä. Arvioitiin, että leirillä olisi ollut n. 70 aktiivihyppääjää + perheet, seuralaiset ja muuten vaan mukana hurraneet. Turusta saapui hyppääjiä eniten, mutta helsinkiläisiä oli myös kaiken kaikkiaan lähes viisikymmentä, eikä Satakunnan Laskuvarjourheilijoidenkaan edustus kovin pieni ollut. Hyppykoneina olivat turkulaisten Cessna 182 ja helsinkiläisten Turbo Porter, joka oli leirillä myös viime vuonna. Ilmeisesti Turboon ihastuttiin silloin niin paljon, että sitä pyydettiin leirille tänäkin vuonna. Kummallakin koneella riitti töitä niin paljon kuin ne suinkin pystyvät lentämään ja lentäjät jaksoivat lentää tauotta. Tuskin turkulaisten kone olisi yksin selviytynytkään moisesta hyppymäärästä. (Pilatukselta 430 hyppyä + turun koneen hypyt lisäksi)

Suurin osa hyppääjistä saapui leirille jo juhannusaattoon edeltävänä iltana, torstaina, jolloin myös Pilatus lensi Oripäähän. Sitä lienee jo odoteltukin, sillä innokkaimmat hyppääjät hyppäsivät keskiyöhön asti. Olisikohan innoittajana ollut muutamien oppilas-hyppääjien painattama MIDNIGHT JUMPERS-paita? Jo torstai-iltana nähtiin ensimmäiset varavarjokeikat ja todettiin jälleen kerran, että poppi on poikaa, nimittäin molemmat varavarjokeikat johtuivat popista. Vaikka hyppytoiminta päättyikin jo keskiyön jälkeen, ei leiri suinkaan hiljentynyt. Siitä pitivät huolen monet innokkaat juhlijat, jotka jaksoivat heilua aamuun asti.

Tänä vuonna oli ihmeellinen juhannus, koska ei satanut kertaakaan. Sitä kyllä jaksettiin ihmetelläkin. Ainoastaan juhannusaaton aamuna jouduttiin hyppäämään pilvien takia hieman matalammalta (3000 m), mutta muuten päästiin aina 4000 metriin.

Hyppytoiminta jatkui tauotta koko juhannuspyhien ajan. Koneet eivät ehneet kauaa maassa olla, kun oli jo uusi poka lähdössä. Pilatus osoitautui suosituimmaksi koneeksi, koska leirillä hypättiin paljon relatiivia. Mutta Cessnalle riitti töitä rahdatessaan taivaalle 4-hengen relatiivipokia ja oppilaita. Ahkerimmat hyppääjät jaksoivat hypätä joka ilta keskiyöhön asti. Mutta suuri osa oli siirtynyt hurraamiseen jo alkuillasta juhannusaaton myötä.

Lauantaina huomattiin, että Pilatus oli ollut niin ahkeraan ilmassa, että kerosiini uhkasi loppua, joten sitä oli lähdeävä hakemaan Turusta. Näin saatiin turvattu hyppytoiminta Pilatukselta vielä sunnuntaiksikin.

Suurin osa leiriläisistä lähti kotia kohti ja sunnuntaina. Pilatuskin lähti kotiin silloin. Leiri ei kuitenkaan vielä päättynyt, vaan jatkui vielä seuraavan viikon, mutta muuttui enemmän oppilastoiminnaksi.

Kaiken kaikkiaan leirillä sattui juhannuksena kuusi varavarjokeikkaa; kaksi popin takia, kaksi kupurelatiivissa (poliisi punoksissa), yksi oppilaalla (liian myöhään avaus, paine aukaisija avasi varavarjon, molemmat varjot auki) ja yksi vieraasta aukaisusysteemistä johtuen: huolimattomuutta!

Hävitettyjä tavaroitakin kertyi aikamoinen määrä: hammasharja, kello, viisi etuhammasta, kultasormus, viinapullo, junannusaattoilta (monelta hävisi kaikki illat) jne.

Leiri onnistui erittäin hyvin, kiitos sääjumalan Esterin, joka piti mielet korkealla. Ainoat puutteet olivat kunnollisten saniteettitilojen puuttuminen.

Hauskaa kuitenkin oli, joten eipä muuta kuin ensi vuonna uudelleen!

Liikelentotilaukeskus
Business Flight Bookings

90-174 655 -174 630

The most widespread parachuting publication in the Benelux.
Belgium's skydiving magazine in Dutch language.

PEGASUS

The two-monthly magazine you would not want to miss!

PEGASUS

Subscribe now by sending your cheque to:

'Pegasus', Brusselstraat
145 B-1744 Dilbeek
(S.U.K.) (Belgium).

- one year — 12 \$US
- two years — 19 \$US

If you wish your copy to be sent by airmail, add 7 \$US to your subscription.

YOUR AVIATION LIBRARY IS NOT COMPLETE
IF YOU DO NOT REGULARLY RECEIVE
AND READ A COPY OF

„PARACHUTIST“

the world's largest monthly parachuting magazine and the official publication of the United States Parachute Association. First in the field with news of parachuting activities skydiving equipment and techniques, safety procedures, advance notice of meets and results of competition jumping. Be up to date, know about the latest advancements in professional and recreational parachuting in the U.S.A. and around the world. Enjoy seeing prize winning photographs of parachutists in action. All this and more. Send check or money order for \$18.50 for a year's subscription (\$45.00 for air rates)

UNITED STATES PARACHUTE ASSOCIATION
806 15th Street, NW., Suite 444, Washington DC 20005, USA

**Suomen Vartioiden
ja Sulkemien Oy**
PUH. 755 6477

VANTAAN LIIKENNE OY

MM-kisat

Hannu Laitinen

SUOMI KOLMANNEKSI PARAS MAA HENKILÖKOHTAISISSA TARKKUUDESSA

Joukkueemme sijoittui yhdeksänneksi 26 maasta laskuvarjohypyjen XVI MM-kilpailuissa taito- ja tarkkuuslajeissa, jotka pidettiin 6. – 20.8. Tsekkoslovakiassa Lucenec nimisellä paikkakunnalla. Sijoitukseen vaikutti erityisesti henkilökohtainen tarkkuus, jossa joukkueemme oli maitten välistä mestaruutta laskettaessa kolmas ohittaen muun muassa toisen hopeamitalimaan Ranskan.

Paras henkilökohtainen oli Kalle Savolahten 13. sija tarkkuudessa. Joukkueen vahvin lenkki oli Anssi Horppu, joka oli sekä yleismestaruudessa että tarkkuudessa 17.

Tuttu asetelma, Suomen joukkue ja Kanadan Cathy Kangas, Vas. takaa Olavi Kilpinen, Veikko Korhonen, Anssi Horppu ja Hannu Laitinen, edestä Tatu Soini ja Kalle Savolahti. Kuvasta puuttuu tuomari Ilkka Stauffer.

pienkoneilmailua, ei kuitenkaan laskuvarjohypyjä.

Hyppykoneina käytettiin AN-2:ia; niitä oli riittävästi ja lentäjät olivat ammattitaitoisia. Muutkin järjestelyt kilpailupaikalla olivat hyvät. Uutta oli se, että tavanomaisten teltojen asemasta joukkueilla oli käytössään parakkiviulut. Niiden sisältä löytyi televisiovastaanotin kytkettynä tuomariston videojärjestelmään. Televisiojärjestelmä oli muutenkin mittava kokonaisuus. Tuomarit työskentelivät sisätiloissa, puolen kilometrin päässä kame-roista suorittaen arvostelun hyppääjän ollessa jo maassa. Oli harmi, että järjestelmä ei ollut aivan loppuun asti sisäanajettu, mutta jo nyt sai taitohypyistä aivan eri kuvan kuin aikaisemmissa kisoissa.

Tulostyöskentely tapahtui tietokoneella, tosin Tampereen kilpailujen tulospalvelu oli huomattavasti joustavampaa.

Joukkueen päivät alkoivat klo 6.30 aamiaisella. Klo 7 lähdettiin kentälle, 7.30 briefing joukkueenjohtajille ja klo 8 koehyppy. Kentältä paluu oli 19.30 – 20.30 välissä, jonka jälkeen syötiin päivällinen.

Kolmen sentin kantapä

Lauantain (7.8.) teknisessä kokouksessa käytiin läpi sääntöjä, joita selvitti toisia peräkkäisiä MM:iään ylituomarina toiminut Richard Bennet Kanadasta. Asiat olivat tavanomaisia. Taitohypyssä ei ollut enää aikatoleranssia koneesta lähdön suhteen, vaan uloshypyn tuli tapahtua välittömästi mer-

Harjoitusleiri Utissa

Joukkue oli SM:ien perusteella paras mahdollinen eli Olavi Kilpinen, Tatu Soini, Kalle Savolahti, Anssi Horppu ja Veikko Korhonen. Paremmuusjärjestys ei ollut sama MM:issä, mutta miehiä ei kannattaisi edes jälkikäteen vaihtaa. Tuomariston jäseneksi oli aiemmin valittu Ilkka Stauffer allekirjoittaneen toimiessa joukkueen- ja delegaation johtajana.

Joukkueen lääkärinä Suomessa oli Heikki Laapio ja hovihankkijana Kalevi Reiman. Valmentajaa ei mukaan saatu, mutta eipä olisi ollut rahakaan. – Kaiken kaikkiaan joukkue muodosti hyvän, iskuvalmiin kokonaisuuden.

Harjoittelu saatiin käyntiin viikonlopun melkein heti SM:ien jälkeen. Viikkoa ennen lähtöä aloitettiin Utissa leiri, jonka alussa hypättiin kovasti

ja loppupäässä löysättiin. Hyppyjä keriyi SM:ien jälkeen arkimurheista riippuen 40 – 60 miestä kohden. Tarkkuus näytti harjoittelussa melko hyvältä, mutta taitohypyssä oltiin melko karkealla hionnalla.

Hyvä kilpailupaikka

Lucenec on 30 000 tuhannen asukkaan kaupunki Slovakiassa lähellä Unkarin rajaa. Heti alkuun oli nähtävissä pienen paikkakunnan hyvät puolet. – Kaupunki oli koristeltu meitä varten, ja toiminta pyöri tarvittaessa kilpailujen ympärillä. Majapaikkana oli oppilasasuntola, jossa kahteen suureen kerrostaloon mahtuivat kaikki joukkueet mukaviin kahden huoneen soluihin.

Kilpailupaikka oli seitsemän kilometriä kaupungista oleva lentokenttä, jossa harjoitetaan lähinnä maatalous- ja

kin jälkeen, ellei halunnut riskeerata tulostaan. Uutta oli se, että puhuttiin Sprting Coden lisälehdessä, jossa rajoitetaan kengän laatua tarkkuushypyssä. Sen tulee olla tasapohjainen, eikä kantaosa saa olla halkaisijaltaan kolme senttiä pienempi. Tämä ei vielä kokouksessa huoletannut, mutta kun tarkasteltiin kenkiä, todettiin, että puukko oli käynyt raskaasti koko joukkueen yli. Yhdellä miehellä oli vielä pehmeät nystyrät kengissään. Mittaus kuitenkin osoitti, että kapein kantaosa oli tasan kolme senttiä ja nystyrätkin menivät starttipaikan tarkastuksessa läpi. Moista lisälehteä ei ollut Suomeen tullut. Ellei järkevää selvitystä löydy, kannattaisi ehkä vastaisuudessa kysyä muutamaa kuukautta ennen kilpailuja, mitkä lisäledet ovat todella käytössä.

Lisäväriä asialle antoi vielä se, että määräys puhui vain kengistä, jolloin paljasjaloin sai hypätä ilman kokorajoituksia. Ainakin kaksi australialaista käytti tilaisuutta hyväkseen.

Taitohypyn tuomarilinja ankara

Kilpailuhypyt alkoivat maanantaina. Miesten osalta taitohypyllä. Järjestäjällä ja tuomaristolla oli vaikeuksia sekä tietokoneen ohjauslaitteiden että videojärjestelmän kanssa. Kilpailuhypyt vietettiin ensimmäisenä päivänä läpi vain yksi kierros, koehyppyjä tehtiin sitäkin enemmän.

Heti alussa valkeni, että tuomarointi on ankaraa. Suoritusajat olivat nopeita, mutta vain kahdella miehellä oli kilpailuissa alle seitsemän sekunnin sarja- yksi kummallakin. Toinen heistä oli lajin voittaja, USA:n Maurice Fernandez, keskiarvo 7.13.

Ranskan Christian Lubbe teki kaikki suoritusajansa alle kuuden sekunnin, nopein oli 4.92 eikä mitenkään ruman näköinen, mutta paras kokonaisuus oli 7.2 kahden sekunnin virheellä. – Helmut Schlecht kutsui tuomarilinjaa taitohypyn surmaksi.

Taitohyppy jatkui tarkkuuden lomassa ja saatiin perjantaina päätökseen. Hopea meni isäntämaalle ja pronssi Neuvostoliittoon.

Suomen joukkueesta hyppäsi Anssi tasaisimmin, keskiarvo 8.41 ja 33. sija. Tatulla pyöri myös mukavasti ja oli 8.61 keskiarvollaan 39. – suurinta haittaa hänelle tekivät ehkä vajaat käännökset ja vartalotaitokset käännosten loppuvaiheessa.

Vajaat käännökset olivat toistuva virhe kaikissa joukkueissa ja tuomareiden kulmamitta puolestaan kapea.

Enska Kilpisellä oli sarjoissaan jonkun verran katkonaisuutta, mikä vaivasi jo harjoituksissa. Kompastuksena oli kuitenkin kolmas sarja, jossa oli sekä

vajaita käännöksiä että kallistumavirheitä. Sakkoo tuli 4 sek, ja tulos oli 11.68, kokonaiskeskiarvo siihen nähden kohtuullinen 9.22.

Veksillä oli sarjojen ensimmäinen puolikas yleensä melko hyvä, mutta toisella sekoittui rytmi ja syntyi virheitä. Keskiarvo 9.47 vastasi ehkä kuitenkin harjoituksia. Kallea vaivasi liika varovaisuus, keskiarvo 10.02.

Sähköpläkan opettelua

Jos MM-kilpailuissa yleensä valitetaan säitä vaikeiksi, niin näissä kilpailuissa sen saattoi tehdä kahteen kertaan. Ilma oli helteinen koko kilpailun ajan. Kentän kasvusto oli puolestaan sävyllään ruskea, ja nostoa riitti kaikissa korkeuksissa puhumattakaan hiekka-alueella. Utissa harjoittelusta oli selvästi hyötyä. Eräs vaikeus oli kuitenkin perusosan suunnittelu siten, että finaalin alkupiste olisi sattunut oikealle kohdalle.

Suurin uutuuksia oli meille kuitenkin 5 cm:n sähköpläkä, jota joukkue harjoitteli polkemaan MM-kilpailuissa! Rauhallisista finaaaleista huolimatta OO:a ei meinannut alussa syntyä, mutta tilanne parani loppua kohden.

Ensimmäisen kierroksen jälkeen puhuttu tuloksia oli 44, ainoana suomalaisena mukana Tatu, toisen kierroksen jälkeen 20, neljännen kierroksen jälkeen viisi ja kuudennen enää yksi. Sekä viiden sentin maali että vaativat säät pitivät hajonnasta huolta.

Perjantai-iltana oli henkilökohtaista tarkkuutta hypätty kuusi kierrosta. Sekä Anssilla että Kallella oli kuusi senttiä tulosta, mikä sillä hetkellä oikeutti 16. sijaan. Veksi oli 14 sentillä 53. ja Enska 18 sentillä 63.

Tatun kuudes* hyppy epäonnistui tuulen kääntyessä kesken finaalin yli 70 astetta. Oikeaa korjauskulmaa ei syntynyt, ja hiekan päällä oleva nosto kaatoi varjon sivuun, 92 cm ja 103.

Tanska oli yllättää joukkuetarkkuudessa

Viikonloppu käytettiin joukkuetarkkuuteen. Lauantaina tuuli salli tosin vain yhden kierroksen, jossa polkeminen epäonnistui koko joukkueellamme. Kalle teki 02, Enska 01, Veksi 06 ja Anssi 07 – sijoitus pitkälle jälkeen puolen välin. Toisella kierroksella Kalle jäi eteen ja sai 027. Enska ja Anssi polkivat ja Tatu sai 03. Pohdinnan jälkeen jatkettiin samalla kokoonpanolla. Kallen konseptit olivat kuitenkin sekaisin, kolmasikin jäi vajaaksi ja 097. Helppoa ei ollut muillakaan joukkueilla ja sijoitukset vaihtuivat.

Tanska oli tehdä täydellisen yllätyksen johtamalla kolmen kierroksen jälkeen kilpailua yhdellä sentillä. Viimeisellä hypyllä tulivat paineet kuiten-

kin vastaan. Jokainen teki virhettä, nuorimmasta päästä lähes kaksi metriä, ja joukkue päättyi 19. sijalle.

Mitalisijat vaihtuivat viimeiseen kierrokseen saakka. Ranska työntyä ensimmäiseksi, Helmut'in Länsi-Saksa toiseksi ja yllättäjänä Australia kaverimme Graeme Windsorin johdolla kolmanneksi.

Suomen joukkueen viimeinen hyppy oli Ranskan kanssa koko kierroksen toiseksi paras, tulosta yksi sentti. Lopullinen sijoitus 16. Samalla paineet hävisivät ja sisuuntuminen alkoi.

Tiimin johtajan mukaan ottama reservivarjo ei mennyt hukkaan. Yhdessä Tanskan joukkueenjohtajan kanssa täydennettiin Norjan kaksimiehistä joukkueita ja muodostettiin nordic tiimi. Foil tuntui ensi yrittämällä sopivalta, tosin polkuharjoittelu toi yhteensä 26 cm. Yliuomari piti huolta striimerihypyn tasaisesta jaosta ja siten joukkueiden "huonommatkin" jäsenet saivat päivilleen huvitusta.

Suomi paras poihjoismaa

Kaksi viimeistä hypypäivää olivat joukkueellemme pelkkää nousua. Lämmitä riitti yli 30 astetta, ja maalialueen päällä oli kanamunan muotoinen nosto, joka taipui 0 – 8 m/s vaihtelemaan maatuulen mukana suunnasta toiseen. Repsahduksia syntyi lähes kaikilla joukkueilla. Ikävimmältä ehkä tuntui hyppääjistä, kun varjo pysähtyi hetkeksi kanamunan päälle ja kaatui sitten sivulle.

Ja sijoitukset vaihtuivat

Johdon piti kuitenkin DDR:n Bernd Wiesner yhden sentin tuloksellaan, joka oli yhdeksänneltä kierrokselta. Vanha palkintopallimies NL:n Nikolaj Usmajev nosti loppua kohden sijoitustaan päätyen neljällä sentillä toiseksi.

Kalle oli yhdeksännen kierroksen jälkeen 11. yhdeksällä sentillä. Viimeisen hypyn 00 olisi nostonut kymmenen parhaan joukkoon. Kalle teki tyylikkäästi yhden sentin ja saavutti parhaan henkilökohtaisen sijoituksemme ollen 13. Myös Anssi jatkoi varmaa linjaansa päätyen 11 sentillä sijalle 17, mikä oli hänen sijoituksensa myös yleismestaruudessa.

Veksin yhteistulos oli 018 ja Enskan 024. Tuloluettelon ensimmäiseltä sivulta puuttuivat muutamat kovat maat lähes kokonaan, kun Suomi oli siinä kolmeen kertaan ja Enskakin seuraavan sivun alkupuolella. Ja se myös näkyi maitten välisessä kilpailuissa. Kun Suomi oli joukkuetarkkuuden jälkeen 16., oli sijoitus yhdeksän tarkkuuskierroksen jälkeen 12. ja viimeisen kierroksen jälkeen yhdeksäs. – Tavoite päästä kymmenen parhaan maan jouk-

koon saavutettiin. Taakse jäivät muut pohjoismaat ja mm. Kiina, USA, Sveitsi ja Kanada. Virallisessa tulostulotteossa olimme kolmas maa henkilökohtaisessa tarkkuudessa ohittaen muun muassa Ranskan.

Kalustossa ei uutta

Silmiinpistävintä kaluston osalta oli se, että Para-Foil oli jonkinlainen yleisvarjo. Sitä käyttivät myös useimmat Itä-Euroopan hyppääjät. Poikkeuksena oli DDR, joka käytti RL12:a. Ranskalaisen Requin voidaan lukea Foil. Vanha, pieni seitsemän tunnelinen ei enää ollut vakuuttava. Sen sijaan iso Cloud tuntui hyvältä ainakin Anssin käsissä. Kanadalaiset käyttivät myös Titam'ia.

Italian Gabriel hyppäsi kisojen ainoalla yhdeksäntunnelisella. Varjon nimi oli Cobrayer ja oli erään näkemyksen mukaan yhdistetty kahdesta kuvusta. Viimeisenä hyppypäivänä esiteltiin lisäksi yhdeksän tunnelista Foilia, joka tulee ensi vuonna markkinoille.

Valjaat olivat varsin erilaisia. Monelle vanhalle hyppääjälle mm. tarkkuus- ja yleismestarille Wiesner'ille kelpasi varvarjo edelleenkin eteen.

Tarkkuushyppyn finaalit olivat suhteellisen tasaisesti 15 – 30 sekunnin pituisia, eivätkä tuulisen sään finaalit eronneet aikansa puolesta kovinkaan paljon tyynen sään hypyistä.

Kallen lähestymiset olivat rauhallisia ja tyylikkäättä. Joillakin hypyillä hänellä oli vaikeuksia aloituspisteen valitsemisessa, jolloin hän saattoi tehdä korjauksen kahdella 180 asteen käännöksellä, mikä teki sekä lähtökorkeuden että -paikan epämääräiseksi. Anssilla pysyi varjo käsissä loppuun saakka. Finaalit lähtivät joskus liian päältä, mutta pudotukset onnistuivat hyvin.

Enskan lyöntityyli ei oikein sopinut viisi senttiselle maalille. Enska toi varjonsa hallitusti pläkän päälle, mutta lyönti tuli varsin ylhäältä, jolloin tarkkuutta ei ollut tarpeeksi. Hänellä oli kuitenkin paras 00-sarja: neljä kertaa 00 ja seuraavalla 02, joista kolme tuli joukkuetarkkuudessa ja viimeiset henkilökohtaisessa. Ennätyksanomus on sillä.

Veksi toi varjonsa hyvin lyöntitaisyydelle, mutta ehkä liian matalalta ja läheltä lähtien, jolloin lyöntiin keskittymisaika oli lyhyt ja hän joutui joskus tulemaan vauhdilla. Täten finaali tuppasivat olemaan välillä rauhattomia. Näissäkin kilpailuissa nähtiin muutaman surkean finaalin päättyvän kylmäpöisellä pelastuksella 00:an ja se tulisi meikäläistenkin tarvittaessa hallita.

1. Bernd Wiesner, DDR, Kolmen kultamitalin mies.

2. Suomen joukkue. Vas. Kalle Savolahti, Tatu Soini, Anssi Horppu, Olavi Kilpinen ja Veikko Korhonen.

3. Anssi Horppu, yleismestaruuden ja tarkkuuden 17.

Siitä rahasta

Viitaten tämän lehden edelliseen pääkirjoitukseen oli tämänkin vuoden joukkueella rahahuolia. Vanhasta tavasta poiketen vuoden kilpailubudjetista lohkaistiin kolmannes muihin – varmasti tarpeellisiin – menoihin, jolloin pelkästään ilmoittautumisista jäi uupumaan yli kolme tuhatta. Kokonaisrahtarpeesta piti joukkueen itse kattaa 60%.

Joukkueenjohtajuus selvitetään keväällä eikä varainhankintaan ollut paljoa aikaa. MM-edustusjoukkueella on kuitenkin ominaispainoa ja laskuvarjourheilulla ystäviä, parhaat kiitokset heille. Samoin kerhot hoitivat hienosti kynäprojektin. Kilpailijoiden ei loppujen lopuksi tarvinnut käyttää omaa rahoansa sen paremmin harjoitushyppyihin kuin muihinkaan pakollisiin kuluihin matkalla ja muistoksi jäivät vähän käytetyt urheilu- ja vapaa-ajan asusteet. Varsinaista kilpailuihin valmistautumista ei viime käden varainhankinta ole kuitenkaan omiaan edistämään.

En olisi kuitenkaan em. pääkirjoituksen mukaisesti halukas keskustelemaan liiton päättäjien kanssa, koska sitä on jo tehty vuosikausia, eikä se potti puhumalla kasva. Nykyiseen rahanjakoon lienevät kaikki sektorit tasapuolisen tyytymättömiä. Keskustelut tulisi suunnata sinne, missä raha on mahdollisesti tulossa vastaan, ja se ei saa olla alan harrastajien taskut.

MM-joukkueiden hoito tulisi aloittaa huomattavasti pitemmällä aikavälillä kuin kolme, neljä kuukautta ennen kilpailuja puhumattakaan viime vuoden RW-joukkueesta, jolla ymmärrykseni mukaan eivät hommat olleet putkessa edes viikkoa ennen matkaa.

Pienet rahat edellyttävät myös pientä joukkuetta. Samoin lienee luonnollista se, että samalla, kun liiton viralliset elimet joutuvat antamaan järjestelyvastuutaan pois, luovuttavat he mukana myös päätösvaltaansa. Kovin epäselviin yrityksiin saattaa olla vaikea junailijoita saada, eikä lapsenvahdin hommiin halunne kukaan.

Erikseen pitää vielä mainita tämän lehden myönteinen suhtautuminen, joka merkitsi vielä enemmän kuin pelkkä lehden kautta saatu suora rahallinen tuki.

Seuraavat MM:t

Tšekkoslovakiasta saatujen tietojen mukaan seuraavien MM:ien suhteen on vielä ongelmia. Vuoden -83 kisamaa saattaa olla Itävalta tai Jugoslavia, ja vuoden -84 kisoille on eräs mahdollinen järjestäjä Ranska.

Hannu Laitinen

VALMENNUKSESTA

Tämän vuoden MM:in osallistunut joukkue sai tehtäväkseen selvittää muiden maitten valmennusjärjestelmiä, josta yhteenvetoa seuraavassa.

Hollannissa valitaan kisavuoden keväällä tarkkuuden perusteella viisi miestä, jotka pitävät kesäaikaan liiton kustannuksella kolmisen leiriä. Jos joku menee harjoittelemaan taitohypyn länsimaiseen Mekkaan, Raefordiin USA:ssa, saattaa liitto maksaa puolet.

Tanskalla on A- ja B ryhmät. A-ryhmä muodostuu kolmen kokeneen hyppääjän ryhmästä, jolle kullekin kuuluu neljä hyppääjää. Ryhmällä on kolme leiriä liiton laskuun. B-ryhmään kuuluu kahdeksan hyppääjää. MM-edustusjoukkue karsitaan kolmen kilpailun perusteella, jotka A- ja B-ryhmät talvella yhdessä sopivat. Jos joku lähtee Raefordiin, saa hän liitolta tukea. Me-

not rahoitetaan veikkauvoittovaroin. Kanadassa ei kansallista järjestelmää ole. Ainoastaan ne, jotka ovat edellisissä MM:issä selviytyneet tietyille tasolle, saavat henkilökohtaista valtion tukea. Valittu joukkue pitää ennen MM-matkaa kahden viikon leirin.

Ranskalla on kolme valmennusryhmää: 1) Nuoret yli 17 vuotiaat, jotka ovat kiinnostuneita, otetaan mukaan. He saavat jonkun verran tukea liitolta (ehkä kahdeksan hyppyä vuodessa). Heitä opastetaan, tarkkaillaan, tarvittaessa vaihdetaan. 2) 15 miestä ja seitsemän naista, jonkun verran tukea sekä 20 leiripäivää a kuusi hyppyä liiton laskuun. 3) Edustusryhmä, jossa on yleensä yksi siviilimies ja sotilashyppääjät sekä naisjoukkue. Välivuosina osallistutaan 1-2 kansainväliseen kilpailuun. MM-vuotena pidetään yhteinen viimeistelyleiri. - Ranskan delegaation johtajan mukaan systeemi ei ole paras mahdollinen, mutta parempaan tarvittaisiin enemmän rahaa.

Länsi-Saksassa ei ole mainittavaa kansallista valmennusta. Helmutin miehet harjoittelevat sotilasurheilun piirissä.

Sveitsillä on edustusjoukkue ja sen lisäksi 10 hyppääjää eli 15 liengen valmennusryhmä. Pääasiallinen toiminta tapahtuu kerhojen puitteissa. Leirejä 2-3 viikkoa vuodessa. Aloitteville ei ole erityistä ohjausta.

Ja sokeri pohjalla. DDR: Lupavimmat 20 otetaan urheilukouluun niin kuin muissakin urheilulajeissa. Heistä karsitaan tarkkailun jälkeen osa pois. Samalla saatetaan ottaa joku tilalle. Seurataan tasoa ja karsitaan. Normaalin koulutyön ohella lähes joka päivä hyppää, vuodessa ehkä 350-400. Siinä meille peruskoulua.

Mahdollisia malleja ei liene vaikea keksiä lisää. Ongelma on siinä, mistä löydetään resurssit valmennusrenkaiden riittävään leiritämiseen (kolme viikkoa vuodessa ei ole paljoa) ja kilpailuttamiseen, ja kuinka järjestetään suhde jokapäiväiseen työhön.

TULOKSIA

Henkilökohtainen tarkkuus

1. Bernd Wiesner	DDR	0.01
2. Nikolaj Usmajev	NL	0.04
3. Jürgen Boehme	DDR	0.05

13. Kalle Savolahti		0.10
17. Anssi Horppu		0.11
39. Veikko Korhonen		0.18
101. Tatu Soini		1.22

Naiset

1. Cheryl Stearns	USA	0.08
-------------------	-----	------

Taitohyppy

1. Maurice Fernandez	USA	28.54
2. Jan Sofranek	CSSR	28.99
3. Vjaleslav Valjunas	NL	29.05

33. Anssi Horppu		33.65
39. Tatu Soini		34.45
59. Olavi Kilpinen		36.92
65. Veikko Korhonen		37.90
76. Kalle Savolahti		40.09

Naiset

1. Irina Wallkoff	DDR	29.71
-------------------	-----	-------

Henkilökohtainen yleismestaruus

1. Bernd Wiesner	DDR	50 p
2. Christian Lubbe	Ranska	52 p
3. Nikolaj Usmajev	NL	104 p

17. Anssi Horppu		1378 p
44. Veikko Korhonen		5746 p
45. Kalle Savolahti		5945 p
47. Olavi Kilpinen		6185 p
76. Tatu Soini		11722 p

MM-EDUSTUSJOUKKUE KIITTÄÄ ARVOKKAASTA TUESTA:

FINLAYSON OY

FINNAIR OY

FRIITALA OY

MAURI JORMAKKA OY

NOKIA OY

PIONEER PARACHUTE CO

SIDOSTE OY

SÄÄSTÖPANKKIEN

-KESKUS-OSAKE-PANKKI

TIKLAS OY

VIRUS OY

LASKUVARJOJÄÄKÄRIKOULU

LASKUVARJOURHEILU-LEHTI

Rainer Hanhilahti

Heikki Laapio

Kalevi Reiman

Forssan Laskuvarjourheilijat

Imatran ilmailukerho

Jyväskylän Laskuvarjokerho

Kuopion Ilmailuyhdistys

Oulun Laskuvarjokerho

Pohjois-Karjalan Laskuvarjourheilijat

Satakunnan Laskuvarjourheilijat

Suomen Laskuvarjokerho

Tampereen Laskuvarjokerho

Turun Laskuvarjourheilijat

Naiset

1. Lariseva Koriceva	NL	25 p
----------------------	----	------

Joukkuetarkkuus

1. Ranska	0.22
2. Länsi-Saksa	0.28
3. Australia	0.29

11. Ruotsi	0.79
------------	------

16. Suomi	1.55
-----------	------

Veikko Korhonen	0.06, 2 hy
-----------------	------------

Olavi Kilpinen	0.01, 4 "
----------------	-----------

Kalle Savolahti	1.26, 3 "
-----------------	-----------

Anssi Horppu	0.12, 4 "
--------------	-----------

Tatu Soini	0.10, 3 "
------------	-----------

19. Tanska	2.33
------------	------

Naiset

1. Bulgaria	0.33
-------------	------

Maitten välinen kilpailu

1. DDR, 1826 p Jtarkk 4., taito 3., tarkk 1.
2. Ranska, 1886 p Jtarkk 1., taito 7., tarkk 6
3. NL, 1886 p Jtarkk 9., taito 1., tarkk 2.

9. Suomi, 18409 p Jtarkk 16., taito 12., tarkk 3.

15. Tanska, 18635 p

18. Ruotsi, 18962 p

Naiset

1. CSSR, 1834 p

Victor Herman vietti pienen ikuisuuden vankileirillä Siperiassa, koska hän suoritti täydellisesti laillisen laskuvarjohypyn, maailman ennätysten. Kirjassaan "paluu jäistä" hän valottaa tarinaansa: Miksi hän oli vangittuna ja kuinka kesti 40 vuotta tulla takaisin.

In From the Cold

Paluu jäistä

Kuvittele olevasi 19-vuotias ja fyysisen kunnan huipulla sekä hyppyurasi kohokohdassa. Olet juuri suorittanut mahtavimman hyppysi elämässä, hypyn jota ei ole kukaan tehnyt aikaisemmin, tai edes voinut kuvitella sen olevan totta, kansainvälisen ennätysten. Tänä maailma ihailee sinua!

Unelmasi on toteutunut, mutta unelmat kääntyvät painajaisiksi. Työsi, harjoittelusi, rohkeutesi ja valmistelusi vuoksi sinut vangitsee salainen poliisi, joka määrää sinut vankilapakolaiseksi ja orjakaupan vakiokalusteeksi. Kuolema leijuu ylläsi jatkuvasti. Kaikki ilman syytettä, neuvotteluja, koetta, vetoomusta, turvaa ulkoa, tunnustusta tai edes normaalia tuomiota.

Kuitenkin löydät itsesi seisomassa lumessa kesävaatteet päälläsi. Revolverimies ase ojossa ojentaa sinulle lapun, jossa on nimesi. Toisella puolella lappua on numero 10 ympyröity kynällä. Numero merkitsee kovennettua vankeutta. Kymmenen vuottasi venyy 18 vuodeksi. Sinä aikana koet vankisellejä, hähkejä, piikkilankoja, uhkaavia koiria, niiden puremista, polttamista, kiduttamista, ihmissyöntiä, eristysseiliä jäätävän ilman ollessa alituinen uhka. Olet maanpakolaisena vaikka olet amerikan kansalainen; kestä 45 vuotta kunnes olet jälleen vapaa kävelemään kotikaupunkisi kaduilla Detroitissa. – Hämmästyttävää kertomaa. Voiko näin käydä Amerikassa? Ei voi!

Jäihin

Vuonna 1931 Detroitissa asui perheitä, jotka ottivat työtä Fordin autotehtaasta rakentaakseen autotehtaan Neuvostoliittoon. Heidän tulisi muuttaa NL:oon.

Victor oli 16-vuotias. Hänen isänsä Sitt oli yksi tekijöistä. Nuorena urheilijana Victor kokeili kaikkia neuvostoliittolaisia lajeja nyrkkeilystä ampumiseen. Hänestä tuli NL:n yksi arvos-

tetuimmista urheilijoista. Onnekseen hän tapasi kenraali Tukachevskyn, NL:n huippulentäjän. Tukachevsky ehdotti Victorille menemistä ilmakouluun. Hän menestyi siellä loistavasti ja lensi tyytit kaikilla mahdollisilla koneilla, joita oli käytössä NL:ssa – Victorilla oli ajatuksia laskuvarjoista ja hyppäämisestä, mutta hän ei tiennyt varjoja olevan Neuvostoliitossa. Eräänä päivänä Victor löysi yhden varjon hylätyistä koneista, jotka olivat vanhassa konesuojuassa. Ei kestänyt kauaa, kun Victor oli paras hyppääjä koko maassa. Tosin vain harvat pystyivät hyppäämään, koska varjoja yksinkertaisesti ei ollut. Victor kuitenkin pääsi hyppäämään ja hän toteaaakin hyppäämisen olevan parasta mitä hän oli koskaan tehnyt.

Maailman ennätys

Vuonna 1934 amerikkalaisilla oli hallussaan korkealta hyppäämisen maailman ennätys, joka oli 16 000 jalkaa. Victor tiesi, että hän voisi hypätä 24 000 jalasta ja näin rikkoa ennätysten.

Syyskuun kuudentena 1934 oli Moskovassa ilmailu-show, joka oli houkuttanut paikalle runsaasti yleisöä, mm. korkea-arvoisia virkamiehiä hallituksesta sekä sotilasiamiehiä. Victor oli ANT-9 merkkisessä lentokoneessa korkeammalla kuin kukaan aikaisemmin. Kone oli riisuttu kevyeksi, jotta se nousi 24 000 jalkaan, mutta pilotti

kertoi koneen painavan vieläkin liian paljon, jotta se pystyisi nousemaan riittävästi. Victor oli heittänyt varavarojansa maahan ja riisunut happinaamarinsa ennen kuin lähti nk. kuoleman pudotukseen, hypylle, joka kestäisi 142 sekuntia.

Venäläiset ilmoittivat voitonriemuisina koko maailmalle, että Victorin hyppy oli onnistunut. Heillä oli nyt hallussaan maailmanennätys.

Koska Victor osasi venäjää hyvin, häntä haastateltiin kaikissa tiedotusvälineissä. Silloin yllättäen selvisi, että hän olikin amerikan kansalainen Detroitista. Neuvostoliittolaiset tunsivat itsensä nenästä vedetyksi. Venäläiset vaativat Victoria ottamaan neuvostoliiton kansalaisuuden. Tämä kieltäytyi. Seurauksena tästä oli matka, karkea kierto, joka päättyi vasta vuonna 1976.

Victorin tapaus sattui hänen kannaltaan mahdollisimman huonoon aikaan. Stalin oli vallassa ja 'puhdistukset' olivat yleisiä. Kaikki amerikkalaiset Fordin työntekijät oli vangittu vakoilijoina. Kuukausi vangitsemisensa jälkeen Victor allekirjoitti tunnustuksen. Hänet tuomittiin kuolemaan, mutta tuomio kevenyi kymmeneksi vuodeksi pakkotyötä. 1948 hänet vietiin Siperiaan lopuksi elämää. Vuonna 1956 päätös kuitenkin peruutettiin. Victoria vastaan suunnatut syytteet peruitettiin ja seuraavien kahdenkymmenen vuoden ajan hän yritti päästä takaisin kotimaahansa.

Bob Mittag, skydiver Detroitista tapasi Victorin ja äänitti seuraavan haastattelun:

M: Mitkä ovat parhaat hyppysi, jotka olet tehnyt?

V: Kaikki ovat parhaita, mutta erilaisia. Ensimmäisiä todella mielenkiintoisia hyppyjä tein yöllä ja veteen. Näköräjoitukset tekevät yöhypyistä kiinnostavia. Laskeutuminen yöllä on aina arvoitus.

- M: Hyppäsitkö useamman henkilön kanssa?
- V: En. Olin yksin. Joskus toivoin saavaani seuraa, olisi ollut joku jonka kanssa jakaa kokemuksia. Mutta halukkaita ei oikein löytynyt eikä ollut kalustoakaan.
- M: Käytitkö varavarjoja mukana?
- V: En. Niitä ei ollut aluksi. Myöhemmin onnistuin saamaan käsiini yhden varavarjoksi kelpaavan kuvun.
- M: Kirjassasi kerrot urheiluharrastuksista, lentämisestä ja hyppäämisestä. Auttoivatko nämä sinua pääsemään läpi nuo kovat ajat?
- V: Kyllä, koska olin hyvässä fyysisessä kunnossa. Olin myös saanut parempaa ravintoa, koska urheilin.
- M: Auttoiko sinua se, että venäläiset nimittivät sinua NL:n Charles Lindbergiksi?
- V: Ei auttanut! He yrittivät painostaa minua ivailullaan, esim. "Katsokaa kun sankari syö rottaa". He etsivät ivailun aiheita kaikkialta.

- M: Kuinka montaa lentokonetyyppiä ehdit lentää ennen kuin jouduit vankeuteen?
- V: Kaikkiaan noin kolmekymmentä tyyppiä, ranskalaiset, saksalaiset ja venäläiset. En pitänyt isoista koneista, koska ne olivat niin meluisia. Oli laitettava villaa korviin ja huudettava kavereille koneessa. Sitäpaitsi isot olivat hitaita lentää, puolen tunnin lennon jälkeen tuntui kuin olisit edelleen samassa paikassa.
- M: Missä korkeudessa avasit varjosi?
- V: Minulla ei ollut mittaria, mutta arvioisin että noin 1500 jalkaa oli avauskorkeus.
- M: Mitä mieltä olet hyppäämisestä nykyään?
- V: Pidän suuntausta hyvänä. Viisikymmentä vuotta lisää ja hyppääminen on muuttunut todella ratkaisevasti. Toivoisin yhteiskunnalta enemmän tukea hyppääjille. Aloittelevia hyppääjiä pitäisi kannustaa enemmän ja

varsinkin niitä hyppääjiä, jotka haluavat huipulle. Tarkoitin tällä sitä, että maan hallitus ja johtavat likeyritykset voisivat sponsoroida hyppääjiä. Avustusten pitäisi myös olla säännöllisiä, siten helpottuisi nuorten hyppääjien kehittyminen tässä lajissa. – Kaiken mitä olen hyppäämisessä kokenut haluaisin kokea uudelleen. Se olisi mahtavaa!

Tämän haastattelun kirjoitti Robert F. Mittag D-3167, joka on hypännyt vuodesta 1965 lähtien. Hän toimii tarkastuskouluttajana Tecumsehissä hyppykeskuksessa, USA:ssa ja on kouluttanut yli 7000 ensihyppääjää, niin myös Hermannin lapset Svetlanan ja Jannan.

Syksyllä tulee elokuva Suomeen nimellä Paluu jäistä, joka kertoo Viktor Hermannista. Elokuva pohjautuu Hermannin kirjaan, joka on samanniminen.

Käänsi H. Pohjolainen
Alkuperäinen juttu löytyy
Parachutista

NÄISTÄ HYPÄÄMME: TWIN OTTER

Teksti ja kuva: Olli "Ohto" Halonen

Istuessani työni ääressä 30 metrin korkeudella lentävässä KAR-AIR'n Twin Otterissa, ajattelin, että voisihan tällä lentää myös korkealla esimerkiksi 4000 metrissä "putki" täynnä iloisia relatiivihyppääjiä.

Nuo ajatukset muuttuivat todeksi viime vuonna eräänä marraskuun viikonloppuna, kun pääsimme KAR-AIR'n myötämielisen suhtautumisen ansiosta hyppäämään tuosta koneesta Malmilla. Saimme luvan koehyppyihin armaalta viranomaiseltamme, mutta vain pienestä ovesta, vaikka tiesimme hyppäämisen olevan mahdollista toisella puolella olevasta isosta rahtiovesta. Kävelimme varusteet päällä vaa'an kautta koneeseen. Lentäjien taskulaskin näytti 22 hyppääjän jälkeen maksimipainoja. Kaksi kertaa yritettiin isoa muodostelmaa vaihtelevalla menestyksellä. Kokemus oli mahtava, mutta tuo ovi oli liian ahdas, josta johtuen uloshyppy oli hidas.

Talven aikana homma hoidettiin kuntoon ja tämän vuoden maaliskuussa Twin Otter oli taas Malmilla, tällä kertaa rahtiovi poistettuna. Painolaskelmissa suoritettua tarkistuksen jälkeen saatiin lupa ottaa koneeseen 24 hyppääjää. Näistä hypyistä oli juttu Laskuvarjourheilun numerossa 2/82.

Tyyppi:	DHC-6 300 Twin Otter
Valmistaja:	De Havilland Canada
Matkustajapaikkoja:	20
Kärkiväli:	19,8 m
Pituus:	15,8 m
Korkeus:	5,7 m
Maksimi starttipaino:	5670 kg
Moottorit:	620 hv potkuriturbiini PT 6A-27
Matkanopeus:	260 km/h
Maksimi nousunopeus:	1600 ft/min (488 m/min)
Nousunopeus hypykeikalla:	n. 1000 ft/min (304 m/min)
Sakkausnopeus laipat ylhäällä:	74 knts (137,5 km/h)
Sakkausnopeus laipat alhaalla:	58 knts (108 km/h)

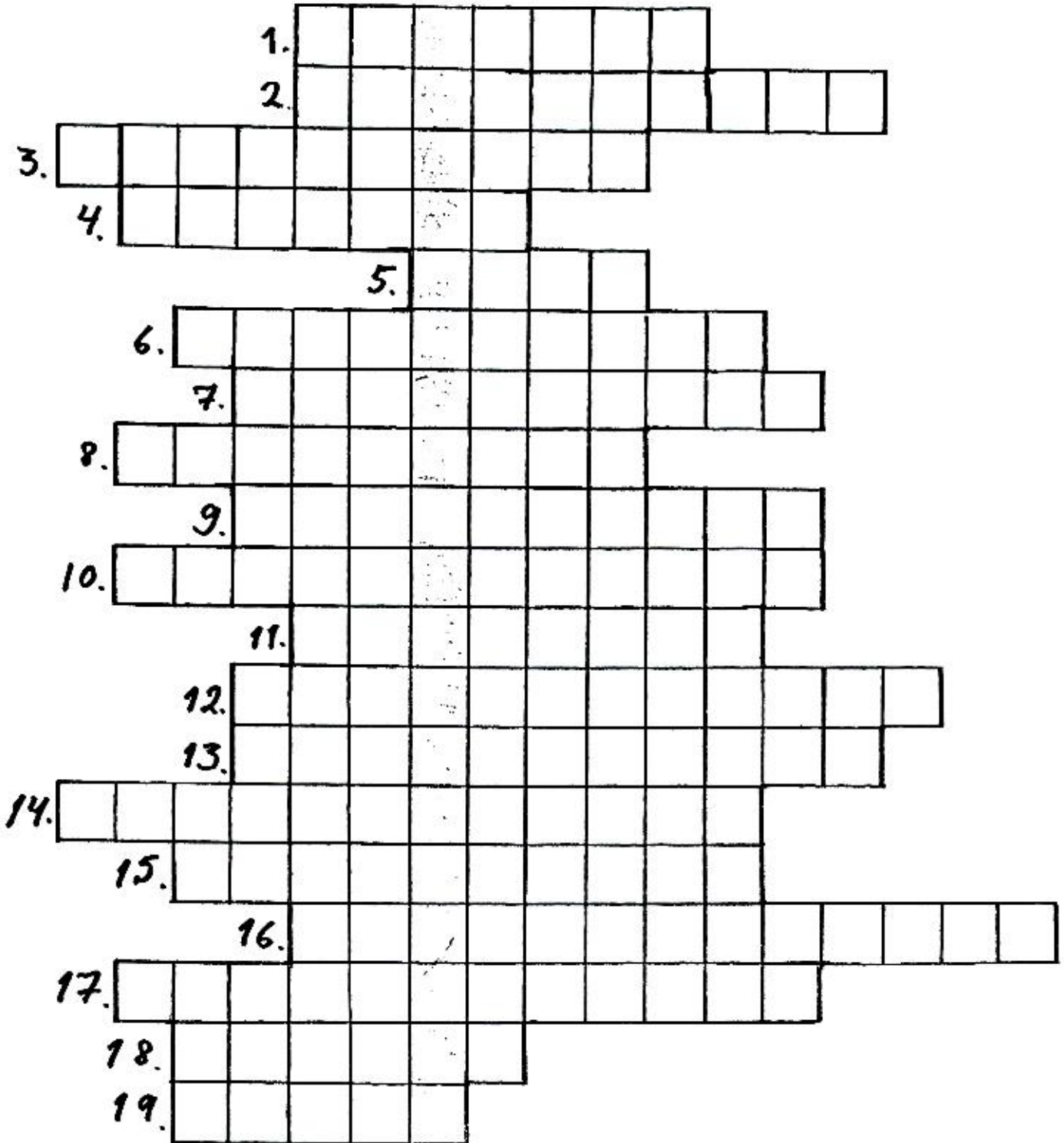
Twin Otter on hypy koneeksi todella loistava. Se nousee nopeasti, alle 15 minuutissa 4000 metriin. Uloshyppy on nopea ison oven ansiosta. "Joko ne meni?" kysyi kapteeni perämieheltä, kun hyppääjät olivat jo ajat sitten häipyneet. Koneessa on todella täyttä nousun aikana, mutta tunnelma on sitäkin tiiviimpi. Twin Otter on yksi harvoista konetyypeistä

Suomessa, joka antaa mahdollisuuden hypätä isoja muodostelmia ja tästä osoitan kiitokset ainoan maassamme olevan tämän konetyypin omistajalle, KAR-AIR Oy:lle. Valitettavasti tämä kone on käytettävissä vain talvella, koska kesällä se on varustettu Geologisen tutkimuslaitoksen malminetsintämittalaitteilla.

Toivotaan paljon lisää hypyjä Twin Otterista. SKY DIVE!

PARARISTIKKO

20.

1. PARAS HYPPYKONE SUOMESSA 2. TÄRKEÄ OSA NÄYTÖSHYPPYÄ
 3. EDELLEENKIN "PELTINEN" LIITTOVARJO 4. TALVINEN KILPAILU
 5. TARKKUUSHYPPÄÄJIEN "MEKKA" 6. "....." ACCURATION
 7. TEMPUN LOPPUOSA 8. HYVÄ TANDEM 9. TARVII MATKOILLA
 10. VARJOILLA TEHDÄÄN 11. PAKOLLINEN SUOMESSA 12. RW-MM-81 8-MIEH.
 13. KYS. KILP. PIDETTIIN 14. OPPILAALLE TÄRKEÄ HENKILÖ
 15. ON TOIVOTTAVASTI JOKAISELLA KENTÄLLÄ 16. RW-MM-81 4-MIEH.
 17. RW-SM-81 4-MIEH. " ? " 18. USKOO, JOS ON MIELTYNYT 19. MENESTYNYT
 "KANTAPEIKKO" UTISTA " ? " 20. TOIVOTTAVASTI TÄMÄN LEHDEN TILAAJA

PÄTKELMÄ

Kirjallisuutta

Saksalainen hyppääjä/kuvaaja Heinz Fischer on saanut valmiiksi kuvateoksensa "Maan ja Taivaan Välillä".

Kirja on onnistunut teknisesti erinomaisesti eikä sitä pidä edes verrata Skies Call III joka on täydellinen fiasko Kirjassa on 22 kuvaajan saavutuksia sekä 168 sivua. Koska melkein kaikki kuvaajat ovat eurooppalaisia on kuvien enemmistö kuvattu euroopan eri hyppykeskuksissa. Mukaan on eksynyt myös kuva viime vuoden tarkkuus PM-kisoista Utissa sekä yksi kuva ensimmäisistä Fokker Boogeista Helsingissä. Trollveggen on edustettuna kirjassa usealla sivulla samoin muu BASE hyppääminen.

Kirjan kuva aiheet eivät ehkä ole siitä kaikkein rämäkimmästä päästä mutta valokuvauksellisesti kirja on yksi kaikkien aikojen onnistuneimmista hyppykirjoista.

Oheassa kirjan mainos josta käy ilmi tilausosoite ja hinta.

SKYDIVER
PHOTOGRAPHER

HEINZ FISCHER

ZWISCHEN HIMMEL UND ERDE

EIN FARB-BILDBAND DER SUPERLATIVE

The best color-book about skydiving **NEW!**

SKYDIVER

PHOTOGRAPHER

„Zwischen Himmel und Erde“

the most beautiful freefall-photos
skydiving in EUROPE

Germany, Austria, Switzerland, Holland, Norway, Italy,
Denmark, Sweden, England etc. and also USA!

136 pages, full-color, art-print, more than 300 photos

THE BEST BOOK YOU CAN GET!

size 22x30 cm!

US \$ 45,-

(Air Mail +US \$ 5,-)

send your order (check):

publishing house H. Fischer
D-8959 Rieden am Forggensee
West-Germany

3 posters free!

KÄSIMERKIT

HYPPYLENTÄJÄLLE:

Edellyttää lentäjältä ja hyppääjältä suuntien tuntemusta. (Hyvä nyrkkisääntö on, että rannekello on yleensä vasemmassa ranteessa.)

Parhaan tuloksen saa kun vain yksi kerrallaan näyttää merkin. Merkinanto huutamalla on myös

joskus käytetty tapa. Silloin tietysti huudetaan: Vasemmalle, oikealle, suoraan ja niin edelleen.

Kirosanat korjausten välillä auttavat asiaa kummasti.

Käyttääpä eräs hyppääjä myös huutoa: "SIIVET SUORAA!!!"

Matti Hämäläinen
pilotti

KAIKKI MERKIT YHDESSÄ
(Hermostunut hyppääjä tai hermostunut lentäjä.)

VASEMMALLE

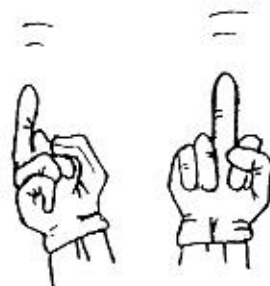
SUORAAN

OIKEALLE

TERÄSKAIRA OY

Tattaritie 3 00770 Hki 77
puh. 90-381054
MAANTUTKIMUSVÄLINEITÄ

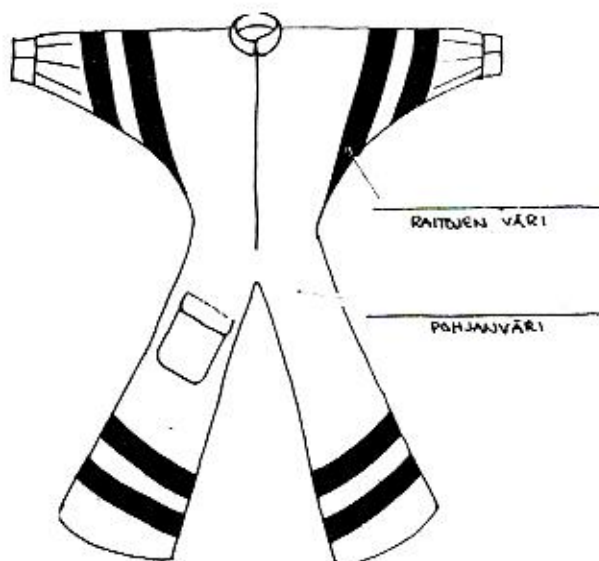
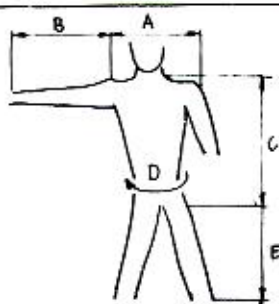
TYTYMÄTÖN HYPPÄÄJÄ

HYPPYHAALARIT MITTATYÖNÄ

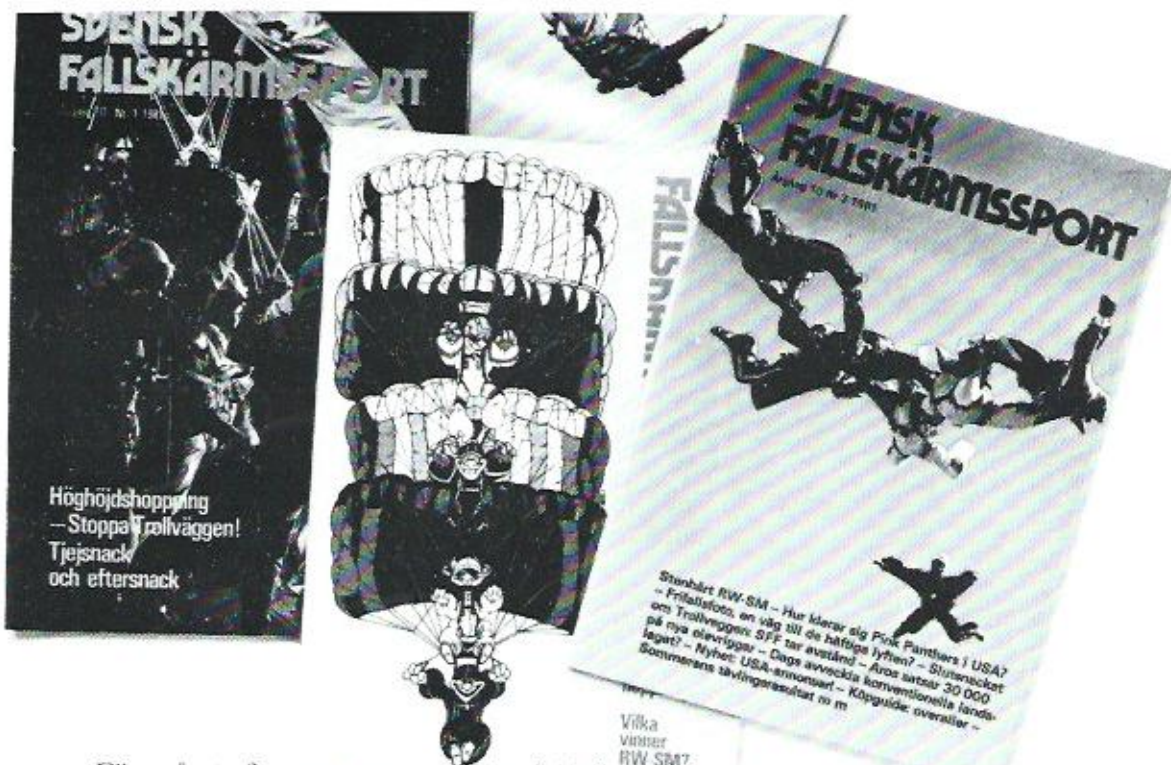
KANGAS 100% PUUVILLAA. POHJAVÄRIT: VALKOINEN, PUNAINEN, SININEN
RAITOJEN VÄRI TILAAJAN MAUN MUKAAN. TOIMITUSAIKA n. 3 VIIKKOA
TILAUksesta. SUISSA JA LAHKEISSA PITÄVÄ TARRAKIINNITYS

HINTA 380 MK

TILAAJAN MITAT:	
A	HARTIALEVEYS
B	KADENPITUUS
C	SELÄNPITUUS
D	VYÖTÄRÖ
E	JALANPITUUS
	PITUUS
	PAINO
NIMI	PUH
OSOITE	
Postinumero	Postitoimipaikka

BBS TÖÖLÖNTORINKATU 1 00260 HELSINKI 26 PUH. 90-409 495

Förra årets fyra nummer av Svensk Fallskärmsport var på sammanlagt 168 A4-stora sidor.

168 sidor späckade med reportage om höghöjdshoppning, CRW, frifallsfotografering, overaller, skräcken vi alla känner då och då, om den luftburna videon.

168 sidor med bevakning av VM, NM och europatävlingar, plus naturligtvis hela den svenska hoppningen.

168 sidor med debatt om Trollveggen, konventionellhoppningens framtid, utrustningen.

168 sidor med annonser om resor, tillbehör, riggar, försäkringar, tidningar och böcker om fallskärmschoppning.

1982 blir vi ännu bättre. Kanske t o m fler sidor!

Du får alla fyra numren och alla 168 sidorna direkt hem i brevlådan för 50 skr. Skicka in kupongen idag!

Ja, jag prenumererar på Svensk Fallskärmsports fyra nummer 1982.
Det första kommer i slutet av mars. Jag bifogar 50 skr.

Namn:

Gata, box:

Postnr, postadress:

Land:

Sändes i fullt frankerat kuvert till Svenska Fallskärmsförbundet, Box 3093, S-580 01 Linköping, Sverige.

PAUSALAINEN EURO 1982
SUOMEN...
GÖÖRO HELSINKI 91

VUOKRATTAVANA:

Laaja valikoima hyppyfilmejä il-
lanviettoihin, esitelmätilaisuuksii-
siin tai muuten vain katsottavak-
si.

Kaikki filmit VHS tai Betamax
kaseteilla.

Trollveggen-filmi myytävänä nyt
myös kasettina SOITA JA KYSY!

MAAHANTUONTI JA MYYNTI
SUOMEN LASKUVARJO OY

SUURSUONTIE 21 · 00630 HELSINKI 63 · PUH. 90/740021

JOUKKOJULKAISU